

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

USPS 002670 • VOL. CI

STŘEDA 19. KVĚTNA 1993 - ČÍSLO 49 - WEDNESDAY MAY 19, 1993

65c

■ LOS ANGELES

Pětidenní novorozeně s vadným imunním systémem je první, které se podrobí terapii genů, což je procedura, která by mu mohla zachránit život. Chirurgové v Dětské nemocnici v neděli řekli, že Andrew Gobeia dostal injekci s buňkami jejichž geny byly pozměněny, vzatými z krve v placentě jeho matky. Dítě bude izolováno v "bublině" až šest měsíců, dokud nebude možno určit, byla-li procedura úspěšná. Andrew se narodil s formou t.zv. "bubble baby disease", která zabíjí většinu obětí před prvními narozeninami. Lékaři provedli diagnosu ještě před jeho narozením. Ihned po narození byly izolovány buňky z placenty jeho matky, t.zv. "stem cells", a smíšeny s virusem leukemie myši, pozměněným tak, aby obsahoval určitý gen a činitel, aby se buňky rozmnožovaly. Tato směs byla pak vstříknuta do těla novorozeně ve dvou minutách.

Bosenský srbský bojovník líbá svou vlajku v Mt. Jahornica v Bosně-Hercegovině, kde jeho političtí vůdcové, parlament bosenských Srbů, debatovali o mírovém plánu U.N.

Dovolte Bosňanům, aby se bránili

Jeffrey Hart
Conservative Chronicle, 12. května 1993

29. dubna — Přehled veřejného mínění stále ještě ukazuje, že dvě třetiny Američanů jsou proti jakémukoli zásahu v Bosně-Hercegovině. Přesto se oficiální mínění stále víc kloní k intervenci bombardovacími letadly.

Je zajímavé, že demokrati, Joe Biden a Zbigniew Brzezinski jsou "jako ještřábi" — pro útok, kdežto republikáni, Henry Kissinger a Richard Cheney, váhají.

V nedělním ranním televizním programu uvedl Brzezinski morální a praktické důvody k bombardování Srbů. Řekl, že zabíjení bosenských muslimů je další "holocaust", genocida, znásilnění. Řekl také, že nebudeli zastaven srbský diktátor Slobodan Milošević, mohlo by to vést k rozšíření balkánské války, k níž by se možná přidalo Řecko, Albánie a

Pokračování na str. 5

Špatná finanční situace Slovenska

Daniel Raus — RFE

Jako nečekaná exploze zapůsobila na Slovensku překvapivá informace o stavu devizových rezerv. Tuto informaci zveřejnil nový ministr hospodářství, Jaroslav Kubečka, který později vysvětlil, že jeho hlavním důvodem k tomuto kroku je přesvědčení, že je nejvyšší čas říci lidem pravdu. V této souvislosti je třeba poznamenat, že všechny informace o stavu devizových rezerv byly jak ze strany premiéra, tak i ze strany ministra financí, Tótha, přísně utajovány. Na to si ještě před týdnem stěžoval opoziční ekonom, Mikuláš Dzurinda, když i bez přesných informací poměrně přesně odhadoval devizové rezervy Slovenska přibližně na další měsíc. Ministr Kubečka potvrdil, že stav deviz je skutečně velmi kritický. Konečně čísla jsou nevymluvnější. Na začátku roku vstupovalo Slovensko do své samostatné existence s 335 miliony

Pokrač. na str. 4

Z Bosny a Hercegoviny

Mr. Přibík — RFE

Předseda podvýboru amerického senátu Joseph Biden prohlásil na závěr své návštěvy ve zbytkové Jugoslávii, že navrhne prezidentu Clintonovi a ministru zahraničí Christopherovi, aby se zasadili o zrušení resoluce Organizace spojených národů, v níž bylo uvaleno embargo na dovoz zbraní do Bosny a Hercegoviny.

Senátor Biden řekl před novináři ještě další důležitou věc: Spojené státy by měly učinit vše pro to, aby do Bosny a Hercegoviny byly poslány další jednotky světové organizace. Jejich úkolem by bylo vyvíjet nátlak na Srby a zabránit obsazení Srebrenice a dalších oblastí ve východní Bosně oddíly takzvané srbské domobrany. Tyto požadavky byly vznášeny v minulosti už několikrát, v tak jasné a jednoznačné podobě však ještě formulovány nebyly. Kdyby došlo k jejich realizaci (především pokud jde o zrušení embarga na dovoz zbraní Bosně a Hercegovině), znamenalo by to rázný rozchod s dosavadní politikou západních zemí. Senátor Biden byl za svého pobytu v Bělehradu přijat také srbským prezidentem

Pokračování na str. 4

Nesnadné jednání s boxerem

R. Kubičko — RFE

Česko-slovenské porozvodové řízení nadále pokračuje. Majetkové vyrovnání mezi Českou a Slovenskou republikou po zaniklé federaci není ještě zdaleka u konce a dohadování se o majetek vcelku pokračuje v podobném duchu, v jakém celý loňský druhý půlrok probíhala jednání o rozdělení federace. Podobné jsou dokonce i výroky vládních představitelů z obou stran. Probíhá to asi podle tohoto schématu: Některý ze slovenských představitelů pronese nějaký silácký výrok, následuje udivená reakce z české strany, kde zazní myšlenka, že to snad příslušný představitel ani nemohl myslet vážně a že to bylo jen prohlášení pro veřejnost. Pak dojde k nějakému jednání, ujasní se stanoviska, pronese se několik optimistických ujištění o blížící se dohodě a následuje nový silácký výrok ze slovenské strany a udivená reakce ze strany české. A tak

Pokrač. na str. 4

ZPRÁVY

■ PALE, Bosna-Hercegovina

Radovan Karadžić, vůdce bosenských Srbů řekl, že bezprostřední neúspěch referenda o mírovém plánu pro Bosnu otvírá cestu pro "Větší Srbsko," což žádné zahraniční vojsko nebo politický nátlak nemůže změnit.

"Bosna nikdy neexistovala a nikdy nebude existovat," řekl což je názor — běžný mezi srbskými nacionalisty — že Bosna, tak jak existovala, když byla součástí jugoslávské federace byla uměle vytvořena.

Na tiskové konferenci následující ihned po uzavření voleb v neděli, Karadžić řekl, že svět by měl přijmout fakt, že "Republika Srbska", skládající se z dobytých oblastí je skutečností.

Sami jste viděli, že toto je stát, který funguje," řekl reportérům. "Ten existuje."

Karadžić také řekl, že mírový plán pro Bosnu, podporovaný UN je "mrtvý".

"Plán Vance—Owena se nemůže uskutečnit, ani kdyby odpověď byla "ano", protože je dalek skutečností," řekl Karadžić. "Půjďme svou vlastní cestou."

Během dvoudenního referenda se ukázalo, že političtí a vojenští vůdci bosenských Srbů již nepočítají s možností vojenské intervence Západu k ukončení bojů a donucení Srbů, aby přijali mírový plán Vance-Owena pro Bosnu.

Několik starších státních úředníků řeklo, že myslí, že prezident Clinton, od té doby co varoval před vojenským zásahem, upustil od hrozeb pod nátlakem svých vlastních rádců a váhavých evrop-

ských spojenců.

Karadžić byl ve svých veřejných poznámkách opatrný, ale bylo jasné, že také věří že váhavost Washingtonu použít vojenských sil odstranila poslední důležitou překážku srbských plánů.

Ačkoliv Karadžić před třemi týdny podepsal plán Vance-Owena v Aténách, zdálo se, že je potěšen vyhlídkou na rozhodné odmítnutí, až budou výsledky referenda formálně oznámeny, pravděpodobně v polovině týdne.

Karadžić řekl reportérům, že plán podepsal z donucení západních vlád, a že jeho přijetí záviselo na podpoře srbských voličů v Bosně.

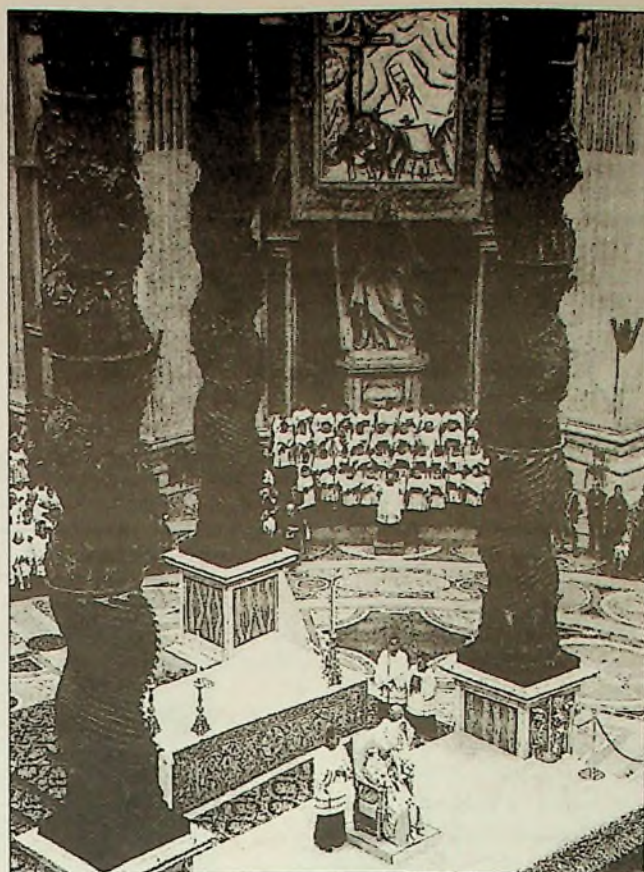
"Nemáme žádnou možnost," řekl Kemal Muftić, pobočník bosenského muslimského prezidenta Aliji Izetbegoviče v Sarajevě. "Rozhodli se jít až do konce. Cítí, jak jsme slabí."

Boje v Mostaru byly jedněmi z nejintenzivnějších skoro po týdně. Muslimové a etničtí Chorvati, jejichž společenství proti Srbům se rozpadlo, bojují jedni proti druhým.

■ Náhorní Karabach

Boje kolem Náhorního Karabachu ztratily na intenzitě: arménská strana zřejmě dosáhla svých cílů a azerbajdžánská se ještě nevzpamatovala z citelné porážky. Konflikt nebyl vyřešen a jeho řešení zůstává spíše na bojišti. Mírové zprostředkování v Soči ztroskotaly a další jednání by se mělo začít v Moskvě.

V Moskvě chce prostředkovat ruský prezident Jelcin. Ale v podstatě jde o něco jiného než o pokus uzavřít příměří. — Konflikt o Náhorní Karabach, ležící na azerbajdžánském území, ale obývaný velkou většinou arménského obyvatelstva, trvá už pět let. Náhorní

O KROK BLÍŽE SVATOSTI

Papež Jan Pavel II. v neděli předsedal beatifikaci — prohlášení za blahoslavené — kněze a tří jeptišek, mezi nimiž je Francouzka Marie-Louise de Jesus Trichet, zobrazená na gobelínu v basilice Sv. Petra.

Karabach se v jejich průběhu prohlásil za republiku a chce se připojit k Arménii. Azerbajdžán toto řešení odmítá, ale vojensky se proti arménským ozbrojeným silám není schopen prosadit. Tři dosavadní příměří vyjednaná Iránem neměla dlouhého trvání. Proč by tedy v Moskvě mělo dojít k průlomům?

Velmi pozoruhodný je postoj sousedních zemí. Arménie klade důraz na to, že se konfliktu neúčastní a tvrdí, že proti azerbajdžánským silám bojuje jen karabašská domobrana. Jak Arménie tak i Rusko shodně tvrdí, že do konfliktu nezasahují ani jiné jednotky, například ruské. Irán zdůrazňuje, že je třeba se dohodnout. Na silném Azerbajdžánu mu nezáleží; ten by jednoho dne mohl sám začít pohlízet za hranice a přijít s návrhem vytvoření Velkého Azerbajdžánu na úkor severní části Iránu. Turecko sice ústy ministerského předsedy Demirela údajnou arménskou agresi odsoudilo, a vyhlásilo dokonce na společné turecko-arménské hranici vojenské manévry. Ankara dále zakázala francouzským automobilovým konvojem s humanitní pomocí pro Arménii průjezd tureckým územím. Ale na víc to zatím nevypadá a na eventuální vojenský zásah už vůbec ne. Ten si ostatně nepřeje ani ohrožený Azerbajdžán. Turecký premiér Demirel to odůvodnil slovy, že by se nakonec (kdyby se konflikt nebezpečně rozšířil) západní mocnosti přidaly na arménskou stranu. A to jsou výstižná slova: Západ ještě nezapomněl, s jakou krutostí pronásledovaly osmanské jednotky na počátku první světové války arménské obyvatelstvo. Odhaduje se, že za tehdejších pogromů zahynulo přes milion osob. Pokud jde o představitele Náhorního Karabachu, ti dávají přednost přímým jednáním s představiteli Azerbajdžánu.

■ HAVANA, Kuba

Skupina většinou amerických lékařů, včetně očních specialistů a specialistů ve výživě, přijela v neděli na Kubu, aby pomohla autoritám najít příčinu nervové nemoci, která postihla 25,000 osob. Lékaři z různých amerických institucí mají strávit na Kubě pět dní studováním nemoci, která napadá obzvláště nervový systém a porušuje zrak. Návštěvu zorganizovala Pan-American Health Organization (PHO) po žádosti Kuby o mezinárodní vědeckou pomoc.

Kubánští lékaři jsou zmateni záhadnou epidemií, která postihla všech 14 kubánských provincií.

"Čemu se chceme vyhnout je příliš rychlé rozhodnutí," řekl Dr. Alfredo Sadun, jeden ze skupiny, expert v ophthalmologii a neurologické chirurgii. Když se ho ptali na dřívější případy nervových poruch, zvláště takových, které mají vliv na zrak, Sadun se zmínil o Japonsku v letech 50—tých, kde poruchy byly způsobeny používáním prostředků proti hmyzu. Mezi jinými byla epidemie v jihovýchodní Asii, přičítaná jedu v rtuti, a dva jiné případy v Austrálii a Jamajce. Ale v žádném z těchto případů nebylo postiženo tolik lidí. "26 až 28 tisíc je závratný počet," řekl Sadun.

Původně se lékaři na Kubě domnívali, že nemoc má kořeny ve špatné výživě, ale říkají, že výživa nemůže být jedinou příčinou, protože mnoho jejích obětí je velmi dobře živeno.

"Amatér ví, co může udělat; profesionál ví, co nemůže."

- John H. Larsen

*

"Člověk může žít dva měsíce z dobrého komplimentu."

- Mark Twain

*

Dělat je být.

- Sartre

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce\$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců\$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars	
3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Zřejmá zbabělost sdělovacích prostředků

Lawrence Wilmut
Spotlight, 10. května 1993

Kdo se bojí Bilderbergerů? Rozhodněte sami.

New York City — Hlavní organizace uveřejňující zprávy, které se chlubí svým odvážným vyšetřováním, podivně váhají zvednout clonu skrývající velkou událost: tajnostkářskou každoroční schůzi skupiny Bilderbergů, nejmocnějších světových finančníků, průmyslníků a politiků.

Ve Společnosti národů, kde se schází 50 i víc novinářů i na rutinově konferenci, se ozval v tiskové místnosti ironický smích, když diplomatický korespondent těchto novin se ptal na ticho, obklopující tuto spikleneckou konklávu.

"Bilderbergové byli odstraněni z našeho seznamu úkolů již před lety, exekutivním nařízením," řekl Anthony Hodler, dřívější dopisovatel UN pro (London) Economist, vedoucí mezinárodní obchodní týdeník.

"Zdá se být naší zásadou, že když Bilderbergové chtějí mluvit v soukromí, necháme je na okoji", dodal Holder, který je teď zpravodajem pro Evropana.

Důvodem k tomu, proč by tomu velitelskému shromáždění měla být dána taková diskretnost pro jeho úvahy, jakou by masová media nikdy nedala žádné vládě — ani vládnoucím evropským královským rodinám — bylo jednoduše to a v tom se dopisovatelé UN shodli, že Bilderbergové jsou příliš mocní a všudypřítomní na to, aby byli exponováni," jak to vyjádřil Thierry de Segonzac z francouzského rozhlasu.

Zkušení američtí ekonomové na Wall Street vyjádřili podobné názory.

Michael Thomas, patricijský investiční bankéř Wall Streetu, který dosáhl slávy jako autor a nejříznější komentátor Reaganovy éry řekl: "Jestli se Bilderbergové zdají být víc ostýchavými před veřejností než kdy v minulosti, je to mezi jiným proto, že jejich návrhy, uplatněné jim služebními agenturami jako je IMF (Mezinárodní peněžní fond), způsobily větší masové zpuštění než jaké kdy způsobila druhá světová válka."

Organizace pro obchodní zprávy se víc zajímají o spravování svého vlastního korporáčního dluhu, a občas i o sdílení náhlého úspěšného finančního tahu spekulantů, než o exponování skrytých skutečností manipulovaného trhu, jak poznamenal Thomas.

Dále jsou tu obavy mezi velkými bankéři a korporátními magnáty, že světový rozmach divoké spekulace by mohl nakonec pomalu zničit moc i takové zavedené ekonomické elity jako sami Bilderbergové," řekl Thomas, známý mezi finančními sloupkaři jako "poslední, který řekne pravdu," korespondentovi Sun Radio.

Ale pro přítomnou dobu zvláštní vliv, jakým vládne elita Bilderbergů, je zřejmý i v tom, jak někteří vedoucí žurnalisté se zdráhají o nich mluvit.

"My jsme si sotva vědomi existence Bilderbergů, a nepodáváme zprávy o jejich činnosti," řekl William Hlasgow, žurnalista, zodpovědný za zprávy o takových mezinárodních organizacích jako Business Week.

Ve snaze vysvětlit, proč jeho žurnal vedoucí americká obchodní publikace, odvrací svůj zrak od takové strategické, směr udávající události jako je konference Bilderbergů zněl veterán — zpravodaj rozpačitě: "Možná je to otázka snížení výdajů," řekl představiteli Spotlightu. "Nemůžeme přece podávat zprávy o všem, není-li pravda?"

slyšení budou tajná, avšak předseda vyšetřovací komise mu odpověděl, že za zavřenými dveřmi budou probíhat jen ty části slyšení, v nichž by hrozilo, že škoda, způsobená zveřejněním utajovaných informací, by byla větší než veřejný zájem na naprosté otevřenosti.

Mluvčí britských opozičních stran v postatě přivítali údaje o tom, jak bude vyšetřování aféry prováděno. Určitou skepsi vyjádřil jeden z ředitelů firmy Matrix Churchill a zároveň agent britské zpravodajské služby MI5 Mark Gutteridge. Poukázal na to, že předvolání úřední činitelé loni u soudu svědčili jen velice mlhavě a vyhýbavě. Proto si nemyslí, že jejich svědectví bude nyní jiné.

Britským establishmentem loni na podzim otrásla zejména skutečnost, že čtyři čelní vládní činitelé vydali úřední příkazy, podle nichž mělo být soudu odepřeno vydání dokumentů, z nichž bylo zřejmé, že ředitelé podniku Matrix Churchill nemohou být odsouzeni. Bez zveřejnění těchto dokumentů by ředitelé firmy Matrix Churchill bývali nevině skončili až na sedm let ve

vězení. Vláda se naopak hájila, že certifikáty požadující utajení zmíněných informací podle zákona musejí vydat.

Jak napsal deník Times, tato vyšetřování především musí objasnit, jak došlo k tomu, že byla dramatickým způsobem otřesena důvěra veřejnosti. List se domnívá, že viníci by měli být potrestáni. Téhož názoru je i list Independent. Pokud by k potrestání viníků nedošlo, bylo by prý jen potvrzeno, že ten, kdo má úřední funkci, stojí nad zákonem a může tedy dělat co chce.

Guvernér státu New York Mario Cuomo a prezident společně zdraví posluchače ve Velké sni Cooper Union v New Yorku.

ZPRÁVY

Velká Británie

Ve Velké Británii bylo oznámeno, že zanedlouho budou zahájena formální slyšení v rámci nezávislého soudního vyšetřování aféry, která loni na podzim vznikla kolem prodeje britského vojensky použitelného strojírenského zařízení do Iráku. Existuje podezření, že někteří činitelé britských vládních úřadů vědomě porušili oficiální embargo na vývoj vojenského zařízení do Bagdádu. Úkolem nezávislého soudního vyšetřování je zjistit, zda tomu tak skutečně bylo.

Soudce Scott, který nezávislé vyšetřování vede, oznámil, že jeho komise požádala o osobní svědectví premiéra Johna Majora, bývalou ministerskou předsedkyni Margaret Thatcherovou, bývalého činitele ministerstva obchodu Alana Clarka a několik členů nynějšího britského kabinetu.

Soudce Scott zdůraznil, že jeho vyšetřování se nesnaží získat důkazy pro případné zahájení trestního stíhání, ale že usiluje o to zjistit, kolik toho vláda věděla o prodeji britských zbraní do Iráku, když se loni v listopadu rozložil soudní proces se třemi vedoucími pracovníky ze strojírenské firmy Matrix Churchill, která vyvezla do Bagdádu větší množství vojensky použitelných obráběcích strojů. Dodal, že je ve veřejném zájmu především objasnit roli Margaret Thatcherové, která byla ministerskou předsedkyní Velké Británie po většinu doby, kdy Británie vyvážela vojenské zařízení do Iráku.

Loni na podzim byli souzeni tři ředitelé strojírenské firmy Matrix Churchill za to, že se pokusili obejít oficiální britské embargo na vývoz zbraní do Iráku, ale soud je musel osvobodit, když vyšlo najevo, že

stroje byly do Bagdádu exportovány s vědomím Alana Clarka, činitele ministerstva obchodu, který firmě Matrix Churchill ukázal, jak vyplnit žádost o vývozní povolení tak, aby u britských úřadů nevzbudila pozornost. Čtyři čelní členové britského kabinetu se pak loni na podzim pokusili oficiálním příkazem zabránit zveřejnění tajných dokumentů, z nichž bylo zřejmé, že ředitelé firmy Matrix Churchill jednali s vědomím vládních úředníků a že jeden z nich byl dokonce agentem britské zpravodajské služby.

Ministrům a pracovníkům vládních úřadů nadcházející vyšetřování zaručuje imunitu před trestním stíháním ve snaze zajistit, že budou vypovídat upřímně. Soudce Scott vysvětlil, že všichni političtí činitelé, jejichž ústního svědectví je zapotřebí, budou písemně požádáni, aby s vyšetřováním spolupracovali. Šetření nebude mít pravomoc svědky úředně předvolávat a jejich svědectví nebude místopřísežné. Provádět takové výslechy má totiž právo podle britského zákona z roku 1835 pouze soud. Soudce Scotta však nicméně ujistil premiér Major, že pokud by někteří svědkové odmítli vypovídat, vláda Scottově vyšetřovací komisi statutární pravomoci svědky předvolávat přece jen poskytne.

Výslechy svědků nebudou hrát při šetření úplně prvořadou roli, protože většina nejdůležitějších důkazů je obsažena v úředních dokumentech. Soudce Scott si nicméně přeje tyto důkazy doplnit a potvrdit osobním svědectvím hlavních protagonistů případu. Zdůraznil, že převážná většina výpovědí svědků bude veřejná. Tajemník britského kabinetu Sir Robin Butler se sice na Scotta obrátil s písemnou žádostí o ujištění, že tam, kde by byl ohrožen veřejný zájem,

dolarů. Při měnové odluce mělo ještě 140 milionů dolarů a za dva měsíce od měnové odluky dále poklesl stav deviz na pouhých 25 milionů dolarů. Devizové zásoby Slovenského státu tedy činí jen 5 dolarů na obyvatele, což je stav, v němž již určitě není nadsázkou tvrzení, že zásoby jsou téměř vyčerpány.

Navíc ministr Kubečka zveřejnil i alarmující stav podnikové sféry, kde za minulý rok produkce poklesla o dalších 14 procent, a co je ještě horší, v tomto roce pokles dále pokračuje. Z 590 podniků hospodaří 201 se ztrátou a 106 je ve stavu ohrožení. Krach těchto podniků postihne nezaměstnaností 145 tisíc lidí. Podniková sféra tedy v tuto chvíli zřejmě nebude schopna stav devizových rezerv na Slovensku nijak pozdvihnout, ba právě naopak, jak se ministr Kubečka vyjádřil, jejich přístup k devizám bude muset být zřejmě omezen. Proces oživení vidí ministerstvo hospodářství spíše v rozvoji a podpoře malých a středních podnikatelů a v nekompromisní privatizaci velkých podniků. Při privatizaci se však ministr Kubečka nechce spoléhat ani na kupónovou privatizaci, která jak řekl, zvýhodnila nebezpečně propletené investiční fondy, ale raději se chce spoléhat na zahraniční kapitál. Aby však kapitál na Slovensko vůbec přišel, musí zde být, podle ministra Kubečky, nejen politická stabilita, ale také dostupné informace o Slovensku.

Možná právě to bude jeden z důvodů, proč ministr hospodářství k odvážnému zveřejnění informace o stavu devizových rezerv nakonec sám přikročil. Je totiž přinejmenším nezvyklé, aby takovou informaci zveřejnil hospodářský ministr, místo ministra financí. Ten pak reagoval na následné tiskové konferenci spolu s premiérem Mečiarom. Premier Mečiar řekl, že Kubečka vlastně neřekl nic nového, zatímco ministr financí Tóth, jak už se stalo ostatně několikrát, odmítl odpovědět na otázky týkající se devalvace s tím, že když už ministr Kubečka zmíněné údaje zveřejnil, měla by mu být adresována i otázka na devalvaci. Současně ujistil pochybovačné novináře, že devizová pozice Slovenska se nezhoršila. Tato slova však nedokázal podepřít žádným silnějším argumentem.

Zdá se tedy, že suverenní role vládnoucích slovenských ekonomů. sebestě odvíjejících jakékoliv diskuse o devalvaci, se přece jen schyluje ke svému finále. Nezbývá tedy než doufat, že slovenští představitelé nakonec vezmou problémy Slovenska vážně a začnou nad nimi věcně uvažovat. Mimochodem, premier Mečiar kromě jiného oznámil, že k poslední diskusi o finanční situaci Slovenska si donesli také křidu a tabuli. Věřme tedy, že už to je na Slovensku příslibem věcnějšího přístupu.

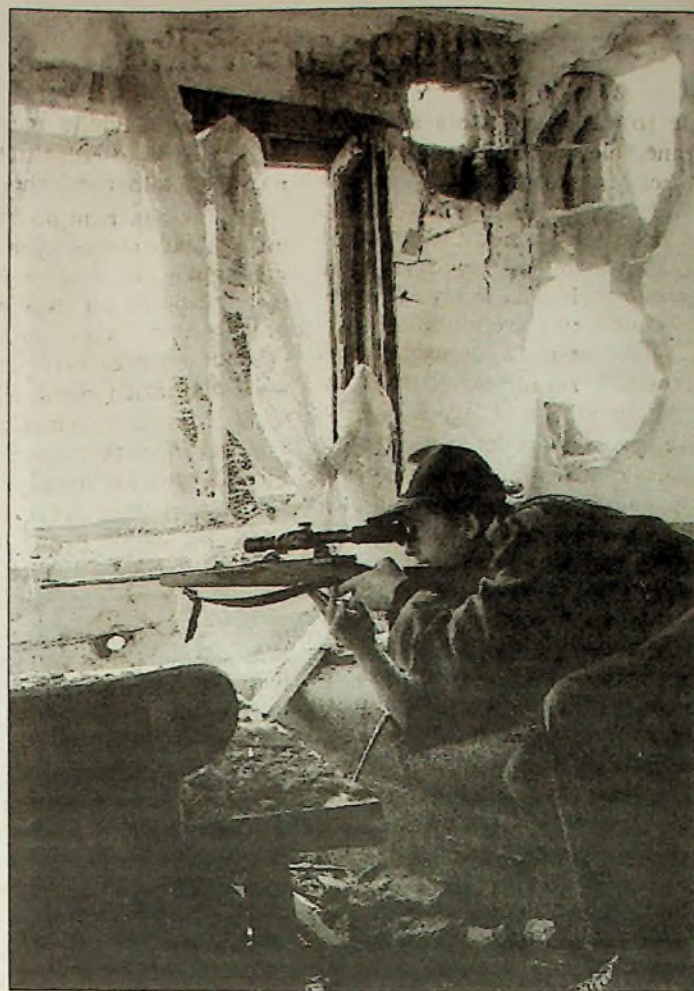
Nesnadné jednání...

pořád dokola.

Jednání ministrů financí v Bratislavě skutečně nepokročila příliš daleko. Z devíti potřebných dílčích smluv o dělení majetku byly parafovány jen čtyři a to ty méně obtížné. Podepsání ostatních smluv bylo odloženo.

O tom, že příliš optimistické předpovědi ve věci brzkého uzavření majetkového vyrovnání nejsou na místě, svědčí i slova premiéra Mečiara v rozhovoru, který poskytl Slovenskému rozhlasu. Mečiar v něm odmítl stanovování termínu pro podpis smlouvy o dělení majetku ČSFR, protože jednání prý nejsou žádné závady. Z problémů, které je třeba v této souvislosti vyřešit, uvedl vydání akcií českých podniků slovenským držitelům investičních kupónů, problém slovenského zlata, plateb za ropovod, státních hranic mezi oběma republikami, náhrady za státní vlajku i územní ztrátu Slovenska po druhé světové válce. Vladimír Mečiar řekl, že česká strana má svůj názor a odmítá se zabývat námitkami slovenské strany. Jakého druhu jsou asi tyto námitky, naznačil Vladimír Mečiar hned v následujících větách. Slovenskou stranu podle premiéra zajímá přírůstek majetku České republiky v území a v nerostném bohatství, které získala na Těšínsku a ve Slezsku, protože prý byl kompenzován ztrátou slovenských území. Vladimír Mečiar doslova řekl: "Pokud si toto započítáme, Slovinci jsou ochotni opustit své nároky a jít na nulu. Když přijde k věcnému vyrovnání, česká strana musí dopláct. My jsme ochotni jim to odpustit, ale oni říkají, že se nechceme dohodnout." Takhle nějak si tedy představuje konec majetkového vyrovnání slovenský premiér. Po jeho slovech pak může skutečně už každá stran přijít s čímkoliv. Mohlo by se například začít hovořit o investicích, které směřovaly z Čech na Slovensko, ale také o náhradě za učitele, úředníky, četníky a železničáře, kteří za první republiky přicházeli z Čech na Slovensko a tak dále. Tak by se dalo dojít k tomu, jak nedávno humorně poznamenala Mladá Fronta Dnes, že Slovensko dluží České republice na 500 miliard korun, ať už v českých nebo slovenských.

Na vedoucích postech ve sdělovacích prostředcích, které ještě donedávna stoprocentně státu dochází v poslední době čas od času k zemětřesením. Není to tak dávno, co odstoupila část vedení Českého rozhlasu a už přišla také na řadu Česká tisková kancelář. Došlo v ní ke sporu vedení kanceláře s prozatímním ředitelem Tomášem Kopřivou. Zároveň však probíhá spor o to, zda-li tuto agenturu privatizovat či ne a když ano, tak jak.

Ostřelovač bosenské armády mířil na vojenské strategické postavení bosenských Srbů skrz okno v obleženém hlavním městě Sarajevu, když se blížil konec voleb o mírovém plánu.

Z Bosny a ...

Miloševićem a měl s ním velmi otevřenou výměnu názorů. Biden po ukončení návštěvy řekl na tiskové konferenci: "Řekl jsem Miloševićovi, že je mnohými z nás považován za lháře a válečného zločince..."

V okolí Srebrenice pokračovaly boje. Do města mělo být posláno 150 francouzských příslušníků mírových sborů OSN, aby svou přítomností ručili za to, že Srebrenica nebude obsazena agresorem. Jejich průjezd však byl srbskými milicionáři zablokovan. Situaci zkomplikoval nálezkou munice v jednom z nákladních aut, dovážejících do Srebrenice humanitární pomoc OSN. Není snadné zjistit, kdo do auta municí uložil. Spojené národy zaměstnávají civilní osoby: příslušníky jak srbského, tak i muslimského obyvatelstva. Určité podezření máme, řekli novinářům na jejich dotaz v Kiseljaku, 25 km vzdáleném od Sarajeva. Jen zázrak by nám však mohl pomoci podezřelé osoby beze zbytku usvědčit. Opatrná slova; nešlo tedy nakonec o provokaci? Jak se domnívají někteří novináři. Ať tak či onak, věci se pochopitelně chopili především představitelé bosenských Srbů, jejichž vůdce Karadžić hrozí zostřenými kontrolami.

Bývalá jugoslávská republika Makedonie se stala (a to pod tímto názvem) 181. členem Organizace spojených národů. Její vlajka před budov OSN v New Yorku zatím nebyla vyvěšena; podobně se i nadále povede spor o definitivní název nového státu.

Řecko blokovalo přijetí Makedonie do světové organizace a její diplomatické uznání Evropským společenstvím půldruhého roku. Athény protestovaly proti tomu, aby se nový stát nazýval Makedonie, protože se tak jmenuje jedna z řeckých provincií. Athény svou obavu odvozují z historie; jednoho dne by prý nový stát mohl vyhlásit přání spojit se s částí Řecka. Tak by (po připojení dalších teritorií, jež jsou dnes součástí sousedních států) vznikla Velká Makedonie v hranicích někdejší Makedonie Alexandra Velkého; ovšem obývaná převážně slovanským obyvatelstvem.

Výhrady nahlásila i sousední Albánie, která vyslovila obavy nad údajným utiskováním albánské menšiny v Makedonii. Z Velké Albánie (vzniklé teoretickým spojením dnešní Albánie srbské provincie Kosovo a jižní Makedonie) mají obavy jiné balkánské země. Zbytková Jugoslávie pohlíží na Makedonii rovněž s podezřením; koneckonců byla tato republika vytvořena z politických důvodů Titem jako rovnováha k Bulharsku. Bulharsko jako jediné Makedonii diplomaticky uznalo, a to přesto, že v tomto století celkem třikrát vojensky obsadilo část jejího území. Sofie považuje beztak Makedonce za Bulhary hovořící dialektem. Pozorovatelé proto soudí, že k diplomatickému uznání nedošlo bez postranních úmyslů; jednoho dne by mohlo usnadnit spojení obou států do —Velkého Bulharska.

Tulipánová válka

Je to válka, ve které sice mlčí zbraně, ale v níž jde o miliardy německých marek.

Ročně vyváží Holandsko do Německa květiny v hodnotě více než šest a půl miliard marek. Nyní německé ekologické svazy a Sdružení obchodníků s květinami obvinily holandské pěstitele, že jejich zboží je doslova zamořeno jedovatými chemikáliemi. Při zkouškách půdy, které byly provedeny na příkaz holandského ministerstva sociálních záležitostí na tulipánových plantážích, bylo totiž zjištěno, že obsahuje zhruba 40-krát více pesticidů, než je přípustné. Jen pěstitelé cibulovitých květin spotřebují ročně obrovské množství chemických prostředků — dva miliony kilogramů. V takzvané oblasti "cibulovitých květin" mezi městy Haarlemem a Leidenem je půda květinových polí zamořena pesticidy až do hloubky osmi metrů. Není divu — jen proti škůdcům zde pěstitelé ročně spotřebují 2.000 tun chemických prostředků. To je v průměru 132 kilogramů na jeden hektar. Zdaleka největší spotřebu chemikálií však mají pěstitelé hyacintů. Ti spotřebují průměrně na jeden hektar 362 kilogramů chemikálií. Jihoholandský ekologický svaz zase zjistil, že tamnější pěstitelé květin používají na jeden hektar až třicetkrát více chemických hnojiv, než v Německu. Proto zde již před dvanácti lety vyslovily úřady zákaz používání pitné vody z místních zdrojů. Zamořen je rovněž vzduch. Při měření v okolí jednoho velkého pěstitelského centra u ho-

landského hlavního města Haagu se zjistilo, že do vzduchu tam uniká na 80.000 kilogramů chemikálií.

Při tak značném použití pesticidů a jiných chemických látek nepřekvapuje, že v některých oblastech zaznamenali zvýšený výskyt onemocnění rakovinou. U řady zahradníků a dělníků na květinových plantážích zjistili lékaři zase, že mají napadeny centrální nervový systém. Floristky, které pracují s holandskými květinami, si často stěžují na zvýšený výskyt kožních nemocí a alergií. Proto doporučují zákazníkům, aby zakoupené holandské květiny vždy řádně opláchli. V Německu zase nabádají, aby z Holandska importované cibule byly před zasazením nejprve delší dobu louzeny.

Zprávy o nadměrném používání chemikálií na holandských květinových polích nezůstaly bez důsledku u zákazníků. Prodej holandských květin a cibulí v Německu ale nejen tam — silně poklesl. Pro Holandsko to samozřejmě znamená značný úbytek přílivu marek. Vláda v Haagu chce proto co nejrychleji vylepšit pověst holandských pěstitelů květin. Zakázala již používání tří z nejjedovatějších chemických prostředků. A během příštích sedmi let má být sníženo množství pesticidů pro postřik květinových polí o dvě třetiny.

Rudolf Strobing - RFE

POZVÁNKA

V neděli 23. května dojde v benediktinském opatství sv. Prokopa v Lisle u Chicaga k poslednímu setkání se krajanů a exulantů u sochy Panny Marie v exilu, která bude začátkem června převezena do Prahy, jak bylo pevným úmyslem všech, kdož se na celém díle podíleli podáním pomocné ruky při uskutečňování nápadu, modlitbami a finanční podporou. Všechny spojovala víra, že tato smírná akce za stržení Mariánského sloupu v r. 1918 přispěje jak k porážce komunismu, tak k novému rozkvětu církve v naší vlasti a k duchovnímu i hmotnému blahu národa po nabytí nové svobody.

22. května 1955 byla socha Panny Marie v exilu slavnostně odhalena na půdě tohoto opatství, které pak po desítky let poskytovalo asyl této Matce Boží.

23. května 1993 se zase slavnostně se sochou rozloučíme při pobožnosti, jež započne ve 3 hod. odpoledne (v případě nepříznivého počasí se pobožnost koná v opatském chrámu Páně). Hlavní projev pronese Msgr. Petr Esterka. Přítomné pozdraví mimo jiných důstojných pánů svatoprokopský opat Hugh Anderson, OSB. Do programu je zařazena recitace, zazní české mariánské písně a litanie loretánská, zazpívají dva sbory — běloruský a český.

Věříme, že se setkáme s mnohými dosud žijícími pamětníky počátků akce obnovy Mariánského sloupu alespoň z těch hlavních míst Spojených států a Kanady a s jejich přáteli. Vřele uvítáme, když členové místních národních organizací přijdou ve svých krojích, zvláště národních. Ti, kdož se nemohou osobně dostavit, nechť se s námi v modlitbě duchovně spojí, podobně jako věřící ve vlasti v tentýž den při májových pobožnostech v různých místech České republiky.

Na shledání u sochy Panny Marie v exilu se těší

AMERICKÝ VÝBOR PRO PŘEVOZ SOCHY PANNY MARIE V EXILU

■ **ABIDIAN, Pobřeží slonoviny**
Společnost národů nabádala v neděli angolské rebely, aby ukončili debaty o míru s vládou, které se táhnou již pět týdnů, aniž by vedly k zastavení bojů. Generální sekretář UN Boutros Boutros-Ghali poslal vzkaz vůdci rebelů Jonasu Savimbimu se žádostí, aby udělal

nějaký pokrok. Společnost národů hrozí, že stáhne svých 700 udržovatelů míru z Angoly, jestli nebude dosaženo ujednání mezi Národní unií pro úplnou nezávislost Angoly (UNITA) a vládou presidenta Jose Eduarda dos Santos. UN již prodloužila svůj mandát v Angole o měsíc, do 31. května.

Dovolte Bosňanům...

Turecko. Ale neradil k posláni pozemního vojska.

Senátor Biden z Delaware byl obzvláště výmluvný. Právě se vrátil z Bosny a byl prostě "šokován" tím co viděl. Sdílel s posluchači svůj otřes. Cheney, bývalý sekretář obrany, je ostražitý pokud se týče zásahu. Poukazuje na to, že srbské vojsko se skládá většinou z nepravdivých vojáků ozbrojených malými zbraněmi, hmoždíři a několika málo děly. Ano, říká, můžeme zničit děla. Ale co potom?

Biden radí, abychom zrušili embargo na zbraně Bosňanům a dali jim možnost se bránit, a to se zdá být správným doporučením. Reaganova administrace zabránila převzetí Afganistánu Sověty tím, že ozbrojila odpůrce rafinovanými raketami Stinger, kterými sestřelovali sovětské helikoptéry. Ano, ozbrojit Bosňany.

Bushova administrace nevolila něco podobného pro Bosnu; rozhodla, že by to jen zvětšilo zabíjení. Bushova administrace vlastně počítala s tím, že Srbové rychle zvítězí. Ale boje a zabíjení pokračují.

Zajímavý signál přišel v neděli z Moskvy, která tradičně podporovala srbské nacionalisty. Když se blížilo vítězství Borise Jelcina ve volbách, byl jeho zahraniční ministr na televizi a výslovně odmítal vyloučit vojenskou akci proti Srbům. To se rovnalo zhroucení politické podpory Ruska pro srbský nacionalismus. Jelcin chce, aby se Rusko znovu připojilo k obci civilizovaných národů.

Clintonova administrace je zatím rozdělena do různých směrů. President říká, že Spojené státy potřebují silnější politiku na Balkáně a slíbil, že podá detaily tento týden.

Zdá se, že senátor Biden myslí, že bombardování bude "pracovat". Tvrdí, že má o tom ujištění od vysokých důstojníků v námořnictvu a letectvu.

Možná, že to bude fungovat, ale pokaždé, když slyším výraz "surgical bombing" — chirurgické bombardování — jak ho používají amatéři, reaguji na to tak jako bych měl zablokované hlasivky. Nezáleží na tom, jak přesná je naše technologie — a je mnohem přesnější než za druhé světové války — při bombardování není nic "chirurgického". Když výbušniny explodují, zabijeme tu starou paní, která prodává noviny, zasáhne dětskou nemocnici. Konvenční výbušniny, kterých se dnes používá, jsou dost silné, aby udělaly nukleární zbraně irelevantními.

Když sovětské tanky hrozily, že napadnou Polsko a zničí hnutí Solidárnosti Lecha Walesy, hrozil papež Jan Pavel II., že přijede do Polska a bude stát v cestě sovětských tanků. Tanky nepřijely. Polsko je teď svobodné. Možná by měl papež jet do Bosny.

Ale jestli máme bombardovat, jak to máme dělat?

Jeden dobrý způsob by byl napadnout srbské vojáky tam, kde žijí a se zdržují — v jejich barácích, na železničních stanicích a leteckých základnách.

Již během prvního dne bychom jistě mohli zničit všechny vojenské instalace 100 mil od srbského hlavního města Bělehradu.

Na druhý den by mohly bombardéry uhodit 50 mil od Bělehradu.

Třetí den — 25 mil od Bělehradu.

Tehdy srbské vojáky, aby se mohli těšit ze života, by dobře mohli svrhnout diktátora Miloševiče. Kdyby to neudělali, mohli by bombardéry vypnout elektřinu a vodu v Bělehradě.

Není to pěkná scénérie. Ale není to právě teď pěkné ani v Sarajevu.

Srbský diktátor je mnohem tvrdší člověk než je president Clinton, který je příliš mladý na to, aby si pamatoval éru Hitlera, kdy slabost vedla ke katastrofě.

Ačkoliv jsem srdcem proti zásahu, jsem pro použití letectva — vážně, ne chirurgicky — uprostřed Bělehradu. kdyby toho bylo třeba.

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

Menšinová vláda na Slovensku

Ked' Ľudovít Černák, minister hospodárstva vo vláde Slovenskej republiky podal demisiu, porevolučné Slovensko ostalo po prvý raz vládou jednej politickej strany — Hnutia HZDS. Je to nová situácia na slovenskej politickej scéne, ktorá si vyžiadala i dost' nečekané veľkonočné stretnutie hlavných predstaviteľov HZDS a Strany demokratickej ľavice.

HZDS je dost' silné nato, aby sa udržalo pri vláde, aj keď je to menšinová vláda, lebo v parlamente má 74 poslancov. K absolútnej väčšine potrebuje len dva ďalšie hlasy a jeden z nich dodá nezávislý poslanec, ktorý obyčajne hlasuje s HZDS.

Politický dosledok tejto skutočnosti je, že HZDS samo zostáva zodpovedné za ďalší vývoj sociálnej, hospodárskej i politickej situácie na Slovensku. Ľudovít Černák, ktorého mnohí označovali za jedného z najkvalitnejších členov Mečiarovej vlády, ako predstaviteľ Slovenskej národnej strany symbolizoval koaličný charakter vlády. Tento symbol sa jeho odchodom stráca. Tak Vladimír Mečiar, ako aj hnutie, ktoré reprezentuje, stoja pred ťažkými úlohami. Nezamestnanosť sa stále udržuje na výške 11-12%. Hospodársky rozvoj je brzdený nedostatkom kapitálu pre potrebné investície, neschopnosťou bánk poskytnúť úver, byrokratickou správou, ako aj byrokratickým zákonodarstvom. V takejto situácii zlepšovanie môže prichádzať len pomaly.

HZDS a Mečiarova vláda túto situáciu nezavinili. Zdedili ju po komunizme, po federácii a čiastočne aj po vláde Dr. Čarnogurského. Napriek tomu bude niest' zodpovednosť za ťažkosti, ktoré ako dosledok tejto situácie musia obyvatelia Slovenska znášať. V každom štáte, ktorý sa po páde komunizmu preorientúva na trhové ekonomiku a demokratický pluralitný politický systém, je hospodárska situácia v období prechodu ťažká, až kritická. Avšak občania, ktorí si musia ut'ahovať opasky stále viac, toto nechcú chápať. Čakajú výsledky, zlepšenie, a to hneď.

Mečiar a HZDS majú výhodu v tom, že v parlamente sú dost' silní nato, aby si presadili svoj hospodársky program. Bude záležať na nich, či tento program budú schopní pripraviť, dosiahnuť jeho schválenie v parlamente — a uviesť do života. A nadovšetko, či tento program bude činný.

Najbližšia budúcnosť ukáže, či vláda jednej strany — podobne ako je to v Amerike a Anglicku, bude na Slovensku úspešná. Ak by nespĺnila očakávanie, môže nastať situácia, ktorá by si vynútila predčasné voľby a HZDS by muselo vysvetľovať neúspechy svojej politiky. To by pravdepodobne malo za následok podstatnú zmenu v politickej štruktúre Slovenska.

Slovensky katolícky Sokol

MILÁČEK LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVANÍ

Chtěl být milován sám, k vůli sobě, a té, jejíž lásku hodlal uznati, ukládal za povinnost nejpřednější, nejhlavnější uznávati jen zálibu jeho.

Ve svém mužském sebevědomí uražen nechal ji tedy bez odporu na obzoru svém zmizeti, tajně jsa jist, že ona toho nesnese, aby byla vyhoštěna z jeho přítomnosti, a že co nevidět pokorně bude žebroniti, aby ji přijal na milost.

Avšak marně čekal na poníženou supliku takovou; nedala mu žádného znamení života, a on se neponížil ve vlastních očích po ní se píditi, stále jí přísuzuje, že na ní jest, aby ona k němu se přiblížila.

Nemálo však na sebe se horšil, že při každé důležitější proměně v životě jeho, ba mnohdy při přiběhu a činu dosti nepatrném, bývalo první jeho vzpomnutí na ni, co asi by tomu řekla a jak o tom soudila, zdali by se mu zárlivě podivila, nebo podle starého nesnesitelného proň zvyku srdečně vysmála? Konečně snad nastal žádoucí okamžik, kde se z každé nepříjemné vzpomínky takové vymaní. Podobalo se mu pořád určitěji, že zapudí je v něm dvě sladkomodrých očí, jichž každý pohled byl modlitbou. Jak nepodobny byly oněm temným sršicím zrakům, z nichž vyskakovala při každém mžiknutí celá hejna šotků.

Někdy, když při jeho návštěvě Ilda se zahloubala ve čtení nějaké úvahy zvláště pro ni poutavé, kterou jí byl nanovo přinesl, podiveně se ohlédl a zdálo se mu snem, že se ocitl v té rytířské síni, bajkou, že jest tam téměř denním hostem — a že jest mu při tom tak volno a útulno. Měl-liž doktor Snětivec přece pravdu, co tvrdil o staré šlechtě rodu a nynější šlechtě peněžní? Byla-liž mezi nimi nějaká příbuznosť a tudíž tajná přitažlivost, kteráž jej sem přivábila a zde udržovala?

I měl v takových chvílích, jako byla dnešní, za to, že se tomu dávnému rytířstvu ubližovalo, jak se ubližuje teď knížatům obchodu. Ovšem, ti staří rytíři byli si podrobili houfy nevolníků, s nimiž nezacházeli hrubě bratrsky; avšak což za to nebyli oni prvními, kteří se postavili nepříteli vstříc, ohrožovali-li hranice vlasti, a neobtěžovali na odrazení jeho krev svou i syny své, i statky svoje rodinné, vydržující celé pluky oděnců?

I podnikatelé moderních závodů průmyslových měli veliké houfy lidu ve zdánlivém nevolnictví, které lopotnou prací je udržovaly na výši společenské, avšak netěžilo-liž z toho veškeré obecnstvo? Nemělo za to zboží laciné, pěkné, které si mohlo zcela pohodlně zaopatřiti, a nebyli podnikatelé ti pořád připraveni odvážiti svoje jmění nadále prospěchu obecnému a nepřicházeli mnohdy při tom obzvláště v době poslední na mizinu? Nestávají-liž se i se svými dětmi zhusta žebračky?

Vladimír teď poněkud jinak počal pohlížeti na společnost lidskou a řády její a na co by byl ještě před měsícem přísahal, na to teď patřil jaksi nedůvěřivě, zkoumaje ty které články posavadního svého přesvědčení přísně, a — jak se mu podobalo, teď teprve že nestranně, při čemž tak mnohou rozsudlinu společenskou, která se mu zdála dosud nepřekročitelnou, mimovolně zasypával, hrdě na ni se postaviv jako na půdu vlastní silou dobytou, odkud že se nedá žádným nespokojencem zaplašiti, pevně si umiňoval. —

Vcházející sluha, jenž přinesl starému hraběti list, vytrhl jej z rozjímání podobného. List bývá pro obchodníka vždy událostí, a Vladimír mimovolně se ohlédl k hraběti, jenž se mu omluvil, že dopis v jeho přítomnosti otevírá a čte, jelikož jest od příbuzné, již velice si váží, kněžny Těchynské. I Ilda pohlédla živěji a zvědavěji, než bývalo jejím způsobem, k listu v rukou dědových.

„Nuže, Ildo,“ pravil k ní hrabě vesele, přečet list,

„den instalace tvé a družek tvých jest již určen. Kněžna vyzývá nás, abychom pospěli do Prahy se dostavit. Zve nás na dobu tu do svého paláce, kde si přeje, abychom byli jejími hostmi. Toť se rozumí, že jí ještě dnes odepíši, že návrh její laskavý vděčně přijímáme. Na který den jí mám příjezd náš určit?“

Vladimír nevěděl, že se se sedadla vzhopil, nevěděl, že se postavil mezi hraběte a jeho vnučku; podivený pohled starého pána jej teprve upozornil, že se dopouští jakési výstřednosti.

I Ilda k němu vzhlédla podiveně, ale nikterakž káravě, a ruměn se uhostil na její tváři, když oči sklopila na ruce nad plány chránlivě spjaté, jako by jí je byl někdo chtěl vyrvatí.

Neodpověděla dědovi, na který den kněžně příjezd do Prahy určití má, a dlouhou chvíli trval trojlíst v rytířské síni starého hradu v pohnutém mlčení.

„Nuže, Ildo,“ počal hrabě znova, pohlížeje pln rozpačitého úžasu brzo na zamklou vnučku, brzo na Vladimíra, patrně s velkým rozčilením zápasícího, a nevěda, co vše to znamená, „kterak jsi se rozhodla? Kdy odjedeme do Prahy?“

„Sám určí vhodný k tomu den,“ sotva slyšitelně uklouzlo Ildiným rtům.

Vladimír zbledl.

„Milostivá hraběnka hodlá skutečně odjeti a dílo, jemuž se zdála věnovati tolik účasti, opustiti?“ tázal se slabým hlasem.

„Nerada tak činím,“ hlesla opět sotva slyšitelně, „bylo mi tak drahé a posvátné jako vám, ale musí to býti“ — a bezděčně se jí hrnuly do očí slzy, které skrýti se nesnažila.

Vladimír byl přemožen. Co ještě před několika minutami před ním se vznášelo jako sen, jenž každou chvíli hrozil se rozprchnouti, jež váhal za křídla vzdušná zachytiti a proměnití ve skutek odvážný, v pravdu neodčinitelnou: vše to náhle rychlostí myšlenkovou v něm se ustálilo.

Netrázil se, zdali Ildu miluje. Byl v onom okamžiku o tom přesvědčen. Uvykl k ní v posledních nedělích v myšlenkách zalétati; působilo mu potěšení dosud nepoznané stále čímsi novým ji překvapovati a přijímati za to pohnutý její dík. Nikam tak rád si nezajížděl jako na hrad bělotýnský a ničeho by se nebyl právě teď tak těžce vzdal jako těchto návštěv, jež se stávaly více a více skvělymi body v jeho životě při vši proměnlivosti přece tak jednotvárného. Nemohl si ho ani představití s touto mezerou, která by byla v něm náhle se rozstoupila, kdyby se jich byl musil vzdáti, vlastně Ildy se vzdáti... Ne, nevzdá se jí, nedá si jí vyrvatí. K čemu by se byl stal tím, čím jest teď, prvním mužem v krajině té, kdyby bylo jiným volno oloupiti jej o to, co mu milého. Ano, Ilda mu byla nade vše milá — zapomínal v té chvíli nadobro na svou nechuť k ženitbě, na svůj pevný úmysl, že se nikdy vázati nebude, právě si, že mu nelze najíti choti šlechtetnější, mravů jemnějších, jeho povaze v každém ohledu přiměřenější nad mladou hraběnkou, která se snažila s takovou tklivou horlivostí v život uvéstí, co ho mělo navždy oslaviti a památku jeho posvětití pokolením nejvzdálenějším. Také neuznával za potřebí tázati se, zdali ona jej miluje. — Snad si toho nebyla dosud vědoma, zajisté se k tomu ještě nikdy sama sobě nepřiznala, ale prozrazovala svůj k němu cit v tolikerých proň projevech významných, že je jinak než láskou pokřítí nemohl.

„Že to musí býti?“ opakoval Vladimír vášnivě, přistupuje několika rychlými kroky ke křeslu mladé hraběnky.

Ilda neodpověděla. — Za to opětoval starý hrabě přísně:

„Ano, musí to býti, musí to býti. Jsme velmi šťastni milostí, již bylo u dvora na nás vzpomenu.“

„A vám, hraběnko, skutečně dostačí život vás očekávající? Vám, při vašem duchu, při vašich snáhách a náhledech dostačí život prosní? Nezapustila láska k trpícím skutečně kořeny tak hluboké v duši vaší, že byste mohla, chtějíc jim prospívati, jim dáti v obět... svou minulost, sestoupiti k nim s výše svého stavu?“ tázal se Vladimír Ildy s rostoucím zánícením.

Bledší než on opírala Ilda hlavu svou o lenoch

MILÁČEK LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

svého sedadla.

„Odejdete-li, hraběnko, pak vzdám se já všech plánů svých. Proč bych pomýšlel na blaho jiných, když sám se stávám nešťastným?“ přikře a trpce jí oznamoval.

„Co se to děje? Co se to děje?“ šeptal starý hrabě všecken omámen. „Prosím, pane Braný, vysvětlete mi to, vždyť jde se mnou hlava kolem.“

„Jestliže jste to ještě neuhodl, pane hrabě,“ zvolal Vladimír s náruživostí mocně propukající, „tedy vezte, že scznav ve vaší vnučce anděla, ji zbožňuji jako anděla, že po tom toužím, aby posvětila můj život, každý skutek můj září své ctností, aby se stala strážkyní duše mé i všech duší těch, které osud mi světil. Nemohu jí podati náčekle šlechtický skrání jejich hodný, ale za to jmění šlechtické, nemohu vyhověti ctizádosti její rodiny, ale za to v plné míře lidumilnosti její. Bylo by neskromné doufat, že bych byl s to ji obšťastniti, avšak rozvažte si to dobře, pane hrabě: bude při své povaze šťastna v kruhu jí sourodých bez činnosti dobročinné? Ne, není s to, aby žila jen sobě. Vše spíše snese, než nedostatek lásky k jiným, k němuž bude odsouzena v poměrech ji očekávajících, a nikdy ji hrýzti nepřestane, že to, co tam dole v údolí rozkvésti mělo: všechny ty puky nadějně budoucnosti že přišly nazmar... vinou to její...“

„Nepřijdou na zmar,“ zvolala hraběnka, slavně se vztyčivši.

Vladimír nebyl s to, aby utlumil výkřik.

„Přijímám, co mi podáváte,“ pokračovala se vznešeným úsměvem, „neboť to, co mi podáváte, za skutečné, za jediné života štěstí uznávám.“

Vladimír tiskl ruku, kterou při slovech těch k němu vztáhla, vítězně ke rtům.

„Ildo, co to tropíš?“ vzpamatoval se konečně starý hrabě. „Nutno přece přemýšlet, nepřekvapiti se.“

„Nemohu se překvapiti,“ odvětila Ilda důrazně, „svolujíc ke svazku, jímž se přiblížím k Bohu!“

IX

„Nikdy bych nebyl řekl,“ vyčítal doktor Snětivec, tenkrát doopravdy uražen, Vladimírovi, s nímž se setkal náhodou na ulici, a jež následoval dělník, nesoucí za ním ruční vak, „že jste takový čtverák a způsobem tak potutelně zrádným návrh můj nejen přijmete, nýbrž i provedete, přede mnou ani jediným slovem o tom se nezmíniv. Snad bych dosud ničeho o vašem zasnoubení s komtesou Ildegondou z Bělotýna nevěděl, kdyby mně to nebyl starý hrabě včera dopisem oznámil.“

„Neměl mne hrabě předejít, ale nejspíše zapomněl, že se vám chci právě dnes večer jakožto ženich představit, až se vrátím z Prahy. Vydávám se tam, abych objednal svatební šperk, a hodlal jsem vám odtamtud přinést významnou nějakou památku a zároveň se vám poděkovati za výtečný váš nápad, na který bych sám nebyl nikdy přišel,“ chlácholil Vladimír poněkud posměšně doktora.

Ihned usmířen lehkokrevný doktor pochlebovav se usmál slyše o památce, a stisknul podanou mu ruku. Znal Vladimíra a věděl, že dopadne skvostně.

„Pst, pst!“ napomínal jej žertovně, ohlížeje se na všechny strany. „Co by říkala vaše vznešená nevěsta, kdyby tohle slyšela? Jak pozoruji, nestal jste se ani dost málo galantnějším k dámám, co úpíte v různých poutech lásky, než kdy dříve. Ani si nemůžete pomyslet, jaký panuje všude podiv, že jste se jim konečně přece podvolil.“

„Pravdě budiž především její právo,“ odvětil Vladimír, vybízející doktora, aby, má-li kdy, doprovodil

jej k nádraží, k čemuž tento velmi ochotně svolil. — „Nikdy se tím tajiti nemohu a nebudu, že vy jste to byl, jenž jste mne upozornil, lépe a přirozeněji ze se nemohou stavy nivelovati, než splynou-li takovým způsobem, jaký jste mi navrhl, jeden s druhým.“

„Teď, kde mi dáváte tak skvěle za pravdu, teprve budu zásady té co nejhrošlivěji hájiti,“ ubezpečoval ho doktor nemálo lichocen. „Jak trpce si stěžujeme na příklad na židy; a tvořili by kastu nám tak záhubnou, kdyby byly již dávno dovoleny sňatky mezi vyznavači jejich konfesí a konfesí ostatních? Za dvě generace bylo by po všech rozmíškách mezi kmenem tím a kmeny, mezi nimiž žije.“

„Úplně s vámi se shoduji, avšak jest mi se vrátiti k vaší výtce, že jsem se v poutech lásky nestal galantnějším. Mohu vám ctí svou zpečetiti, že bych se nebyl přece jen dal do vazeb těch sladkých jímati a že bych nebyl asi měl tolik obětavosti, v zájmu živlu demokratického se oženiti se šlechticnou, kdybych nebyl poznal v hraběnce Ildegondě demokratku, ba socialistku nejčistšího rázu.“

Doktor vyvalil naň oči.

„Ano, jest demokratkou a socialistkou,“ stál Vladimír na svém, „ovšem zcela nevědomky, a to na základě svého komunistického vychování v klášteře; neboť co jsou kláštery jiného než mikrokosmy těch velikých komun, jež jsou od mnohých za ideály budoucího státního řízení pokládány? Žije a myslí jen pro jiné.“

„Toť se rozumí, že koupíte teď nejen dvorec od starého hraběte pro svoje a její filantropické podmínky, které vás vlastně svedly,“ vyzvídal doktor, „ale i k tomu ještě tu skálu i s hradem a co k ní náleží. Není toho beztoho již mnoho.“

„Co bych s tím rumišťem dělal?“ namítal Vladimír lhotejně, ač byl v ohledu tom již vše se starým hrabětem do pořádku uvedl. Sňatek jeho by se mu byl zdál neúplným, kdyby se jím zároveň nebyl stal pánem na Bělotýně.

„Jaká to otázka!“ křížoval se doktor. „Věřu jest mi stále nad vámi žasnouti. Což není bělotýnský hrad rodištěm choťi vaší budoucí, tedy rodinným sídlem předků vašich dětí, které zajisté velmi rády uslyší, jakými se oslavovali činy válečnými a jaké měli zásluhy o vlast, třeba jste je vychoval na takové muže z lidu, jakým jste sám.“

Vladimír hodil nedbale hlavou.

„V tom máte ovšem pravdu, děti rády poslouchají povídky,“ pronesl s vysokou, „v nichž hrají roli přílibice operutěné, zlatá brnění, palcáty, sudlice a korouhve ozdobené všemožnými obludami heraldickými, a tyto věci mívají mnohdy i dobrý vychovávací na ně vliv. Siyšice o rytířích chrabrých, naučí se vážit si osobní neohroženosti a pohrdati tělesní bolesti, což v každém stavu a případě zásluhou a výhodou.“

„Tak jest; ostatně má hrad i význam umělecký, a zajisté vám bude nejen celé okolí, nýbrž každý přítel starožitných památek povděčen, že jej zemi zachováte. — Ale hle! není to vůz Kříneckých, který se tam teď právě před nádražím zastavuje?“

„Kříneckých?“ opakoval Vladimír, jako by si cosi připomínal. „Jméno to mi povědomo, ale nevím, kam je vřaditi.“

„Jest to jméno starého polského šlechtice, jenž letos z jara koupil statek maloborský, na němž se svou mladou paní žije v takové osamělosti, že jej z orlovických ještě téměř nikdo nezná. Zvali jsme jej na ples k vaší oslavě, on přijal pozvání jen pro svou paní, ale druhý na to den omluvila se i ona velmi zdvořilým lístkem, že byvši na cestě do bálu náhlou chorobou uchváčena, musila se domů vrátiti. Je prý to dáma velmi vynikající, koná takové opravy na budovách, zahradách i sadech, že to až ku podivu. Vy přece znáte Malobory?“

„Ovšem že znám,“ svědčil Vladimír náhle se zamysliv. „Putovávám jsem tam za svého mládí, kdykoli mne neměl strýc nutně v pisárně zapotřebí. Tehdejší vrchnost maloborská totiž poskytovala tam byt chudému profesorovi na odpočinku, který byl dlouhá léta v domě vychovatelem. Strýc jej znal a žádal jej, by se mého zanedbaného vychování ujal. Svolil, a já mu děkuji za veškeré vzdělání svoje. Vyučoval mne zároveň s jedinou svou dcerou,“ dodal poněkud váhavěji, „o něco mladší než jsem byl já, pravým to díblíkem.“

Pokračování příští středu

Vítejte socialismus

František Růžička

Krátce po listopadu 1989 se začalo uvažovat o tom, kdo bude následníkem prezidentského trůnu za Václava Havla. Prý Miroslav Štěpán, bývalý tajemník „pražského kraje“, který v té době nastoupil „do přípravky“ (k výkonu trestu).

Zdá se, že své přípravné období vzal opravdu vážně a nezahálel. V nakladatelství Grafit vyšla v roce 1991 jeho nikoliv nezajímavá knížka „Zpověď vězně sametové revoluce“. A protože ze svých ideologických zásad neustoupil ani o krok, ba naopak, jeho stranictví bylo zakaleno v ještě pevnější přesvědčení, stanul v letošním roce v čelní linii platformy „Za socialismus“ v KSČM. I své kamarády volil spolehlivě (Václav Papež, Jaromír Obzina).

Tato skutečnost a následný postoj ÚV KSČM, který nevyloučil ze svých řad představitele této platformy, vyvolal rozhodnutí Jiřího Svobody odstoupit z funkce předsedy strany. Uvedl, že jsou určité hranice, kdy politik zjistí, že se mu nedaří naplnit své záměry a musí proto odejít. Vyslovil ostrou kritiku ÚV, poukázal na hrubé porušování stanov a dodal, že řadovým členem zůstane do chvíle, kdy se do vedení strany dostanou lidé s minulostí, kteří dovedli KSČ k bankrotu.

Toto oznámení M. Štěpán přivítal a prohlásil, že platforma „Za socialismus“ se bude podílet na personálních změnách ve straně a její přeměně. Přiznám se, že jsem toto extravagantní prohlášení nebral vážně až do chvíle, kdy jsem z rádia uslyšel vysílání Radiofóra (11.2). Soudruzi Štěpán, Papež a Obzina museli každého posluchače přesvědčit, že to s návratem k renezanci socialismu myslí smrtelně vážně.

Zdá se mi, že to naši „sametáci“ ani neregistrují. Že by opravdu existovaly zákulisní dohody o stanovených postupech, o stanovených zásadách kdo až kam může na domácí vnitropolitické scéně dojít? Či snad tichá příprava nového Února??

Nezapomínejme, že za dveřmi jsou komunální volby a volby 1996 nejsou zase až tak daleko. Vidina příkladů ze Severní Koree a Kuby nedává soudnému člověku žádných nadějí. Avšak komunisté (ti, co zůstali i ti, co legitimaci jen odložili) uvažovali vždy spíše podle vzoru M. Štěpána, než J. Svobody.

Následně zasedání ÚV sice odmítlo hlasovat o vyslovení nedůvěry J. Svobodovi, rozhodlo o svolání řádného sjezdu a doporučilo ukončit členství představitelům Platformy „Za socialismus“, ale — kdo ví...?

Výhodné investice

RFE

Vývoj v Rusku a v postkomunistických zemí je nyní stále v popředí zájmů politiků. Poté, co na schůzce na nejvyšší úrovni mezi prezidentem Spojených států Clintonem a ruským prezidentem Jelcinem ve Vancouveru bylo dohodnuto, že Spojené státy vypomohou Rusku dalšími 1,6 miliardami dolarů, hovořilo se nyní v Bonnu rovněž o další pomoci Rusku. Již nyní pomáhá Spolková republika Rusku ze všech vyspělých průmyslových zemí západu nejvíce. Z celkové částky 145 miliard marek, které Rusko od těchto zemí od roku 1989 dostalo, se Německo na nich podílí z více než poloviny — téměř jednaosmdesát miliardami marek. Spojené státy na druhém místě poskytly 13 a půl miliard marek v čemž ovšem není zahrnuto oněch 1,6 miliard dolarů, které Clinton přislíbil Jelcinovi nyní ve Vancouveru — a třetí je se značným odstupem Japonsko s více než čtyřmi miliardami marek. Německo bude pomoci Rusku zatíženo ovšem více než oněmi 80 miliardami. Již nyní počítají v Bonnu s tím, že Spolková republika v roce 1994 odloží Rusku některé splátky, čímž se německý státní rozpočet zatíží dalšími zhruba osmi miliardami marek. Konečně pak v těchto částkách není zahrnuto 64 milionů marek, které Spolková republika poskytne v letech 1993 až 1995 na modernizaci a zvýšení bezpečnosti ruských jaderných elektráren. Bylo by hezké, kdyby, pokud jde o Rusko, zůstalo jen při uvedených miliardových sumách. Spolková republika však počítá ještě s dalšími miliony marek, které poplynou napříště do Ruska. Tentokrát budou jejich příjemci ruští občané německého původu. Státní tajemník ve spolkovém ministerstvu vnitra Horst Wattenschmidt nyní seznámil s finanční pomocí Bonnu při přesídlení ruských občanů německého původu do nových regionů, při zakládání středně velkých průmyslových podniků a v zemědělství. Společně s náměstkem předsedy ruské vlády Sachrajem se Wattenschmidt dohodl, že Bonn pro potřeby ruských Němců uvolní více než 121 milionů marek. Sachraj sdělil, že v nejbližší době budou Němci v Rusku zcela rehabilitováni z obvinění zrady vlasti, z čehož byli obviněni v roce 1941 sovětským diktátorem Stalinem, aby tak zdůvodnil jejich násilné přesídlení z německé autonomní republiky v Povolží do středosijských republik. Postupně mají podle návrhu Moskvy vzniknout nové autonomní oblasti ruských občanů německého původu. Jedna z nich má být u Omska, kam se přestěhuje nejméně 25.000 Němců z Kazachstanu, a v Altajské oblasti na západní Sibiři, kde již nyní žije na půl milionu Němců. Také v Povolží mají být opět usídleni Němci. To, že vzniknou tyto Němci obývané regiony se příznivě odráží na snížení počtu německých vystěhovalců z Ruska. V prvním letošním čtvrtletí se počet žádostí o vystěhování do Německa snížil o pětinu. V roce 1992 se pak z Ruska do spolkové republiky přestěhovalo 200.000 osob. Dva němečtí ministři se před velikonočními vrátili z cesty na východě. Ministr obrany Volker Ruhe byl v Maďarsku, kde se se svým maďarským kolegou Puredem dohodl, že Německo dodá Maďarsku bezplatně náhradní díly pro vojenskou výstroj, které Maďarsko před lety odkoupilo od tzv. Lidové armády NDR. Současně byla mezi Budapeští a Bonnem dohodnuta spolupráce při výměně zkušeností v oblasti vojenské a branné tematiky. Ruhe, který byl přijat také maďarským prezidentem Gonezem a předsedou vlády Antalem, se v Budapešti vyslovil také proto, aby se Maďarsko, ale i Polsko a Česká republika vbrzku staly rovnoprávnými členy Severoatlantického společenství.

Spolkový ministr dopravy Gunter Krause byl zase v Pobaltí — v Lotyšsku a v Estonsku. V lotyšském hlavním městě Rize podepsal dohodu o spolupráci v dopravě. Tak budou již v létě německá letadla 16-krát týdně létat do Rigy, lotyšská letecká společnost Baltic Airlines pak 11-krát týdně do Spolkové republiky. Spolupráce se rozšíří rovněž v lodní a železniční dopravě. Podobné smlouvy podepsal Krause pak i v Estonsku. A po velikonočních se do všech třech pobaltských republik chystá spolkový ministr životního prostředí Klaus Topfer. V Litvě bude jednat také i o tom, jak by Německo mohlo přispět k větší bezpečnosti jaderné elektrárny Ignalopa.

REZOLUCE

z veřejného shromáždění Klubu
Slovanské unie v Příbrami
dne 26. 2. 1993

My, účastníci veřejného shromáždění Klubu Slovanské unie v Příbrami se obracíme na představitele České republiky i na naši veřejnost s těmito požadavky:

Revizi smlouvy s Německem, v níž by svévolná zmínka o vyhnání německého obyvatelstva z našeho pohraničí byla změněna za správný termín odsun ve smyslu Postupimské dohody. Aby termín stávající hranice byl nahrazen termínem státní hranice a konečně, aby Mnichovský diktát byl uznán za neplatný od samého počátku;

dále: Odmítnutí jakýchkoli požadavků odsunutých Němců na "náhradu", neboť škody a zločiny, způsobené i jejich spoluvinou na našem národě jsou mnohonásobně větší. Proto také žádáme, aby německá strana konečně uhradila válečné škody, které byly způsobeny okupací českých zemí;

dále: Zabránění jakýchkoli pokusů o založení sudetoněmecké politické strany v České republice pod jakámkoli názvem a nepřipustnost užívat názvu Sudety, neboť takové území nikdy neexistovalo a název je výmyslem nacistů;

dále: Včlenit do ústavy ČR článek o českém úředním jazyce, aby bylo zabráněno německému úřadování v podnicích, předaných do cizích rukou neúměrně lacino vinou neoprávněné devalvace naší měny, privatizací a restitucí. Také nepřipustit na veřejnosti německé nápisy kromě označení institucí, kde jsou vícejazyčné informace žádoucí;

dále: Nepřipustit převádění prostředků informací do cizích rukou, protože jsou a budou zneužívány k vytváření společenského vědomí v neprospěch českého národa. Tam, kde se to již stalo, je nutná neprodlená náprava v duchu tohoto našeho požadavku;

dále: Nepovolit vytváření tzv. "euroregionů", neboť je to protiústavní snaha vytvářet oblast bývalého pohraničí, odervaného Mnichovským diktátem od historického českého území. Tento typ "euroregionů" nemá v jiných zemích obdoby a také proto odmítáme vstup do tzv. Evropského společenství, dokud nebude zaručena naše státní suverenita s nepřipustností usazování cizinců u nás a nabývání majetku jakož i občanských práv;

a konečně odmítnout snahy německých vládnoucích kruhů přesouvat k nám nepohodlné azylanty. V souvislosti s tím žádáme nepřijímat imigranty bez vážných politických důvodů a iniciovat novelu zákona o nabývání státního občanství ČR tak, aby se o ně mohli ucházet pouze ti, kdo měli ke 31. 12. 1992 stálé bydliště na území ČR nejméně pět let, živil se řádnou prací, nemají dluhy za úhradu bydlení a nebyli soudně trestáni.

Zcela se ztotožňujeme se sociálními požadavky našich občanů, hlavně rodin, vychovávajících řádným způsobem své děti, důchodců i zdravotně postižených, s právy na vzdělání zdarma, na zdravotní péči a odpočinek, na kulturu a na vytváření zdravého životního prostředí.

Tato rezoluce byla přijata všemi účastníky shromáždění.

Za klub Slovanské unie Příbram:

Jakub Jaklovský
Milan Frank

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO \$5,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

CENY DO EVROPY:

• PRAHA.....	\$575.00
• VÍDEŇ.....	\$659.00
• FRANKFURT.....	\$609.00
• MNICHOV.....	\$609.00
• ŘÍM.....	\$669.00
• PAŘÍŽ.....	\$549.00
• Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu.....	\$613.00

Tyto ceny jsou platné do 31. května 1993.

Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Poblíž Samsonovy kašny, stojící na náměstí jihočeské metropole je v dlažbě zasazený kámen opředený zajímavou pověstí. Je označen křížkem a právě tady jsem se jednoho jarního večera potkal se svým kamarádem. "Jak se máš?" Odpověděl, že dobře a hned doplnil svůj skvělý recept: "Na zprávy a besedy v televizi se nedívám, rozhlas s výjimkou hudby neposlouchám. Ze všech spolků jsem vystoupil, pokud jdu mezi lidi, tak si dávám vatu do uší a ulici pro jistotu přecházím jen na přechodech, když svítí červená. Té stále ještě věřím, stejně jako regionálnímu tisku Jihočeské pravdě..."

Dobrá rada od dobrého přítele je k nezaplacení — proč bych to také nezkusil? Následující dny jsem přestal vycházet mezi lidi, v televizi se díval jen na obrázky bez zvuku a ke čtení si vybral z přebohaté nabídky regionálního tisku — Jihočeské listy. Přiznám se — ani spát se mi nechtělo. Četl jsem, četl jsem a četl jsem. Kdybych se ... (nenaštal), četl bych zajisté dodnes.

— "Legislativa funguje špatně. Toho by si měli příslušní činitelé všimnout", říká vedoucí odboru hospodářské kriminality Policie ČR Správy Jihočeského kraje. "Proč policie včas nezasáhne? Kontrolní systém a legislativa nedávají možnost k preventivnímu zákroku. Kriminální bývají v mnoha případech zcela bezmocní, jsou v roli hasičů a zasahují až v okamžiku, kdy hoří. Kontrolní systém se zcela rozpadl". (mjr. Zvánovec)

— "Gesto dobré vůle po listopadu 1989 — neudělat nic pro vypořádání se s komunistickou minulostí zatěžuje současnou dobu. Lze to dokumentovat na rozhodování starých struktur, na řádění temných mafií a na poletování ukradených milionů." (P. Tigris)

— "Ministerstvo zemědělství stojí v opozici proti zemědělcům. Domnívám se, že premiér dostává špatné informace, což musíme změnit, pokud chceme, aby nás pochopil." (O. Fiala, ředitel ZD)

— "O zákazu investic do rozvoje ZOO-safari Dvůr Králové rozhodl zřizovatel OÚ v Turnově. Zařízení hrozí kolaps pro nedostatek financí." (V. Šubrt, přednosta OÚ)

— "Od poloviny ledna do konce února byla vrstva ozónu nad naší republikou ztenčena o 25-30%. Ministerstvo životního prostředí nestálo ani za to, aby v kritických dnech oficiálně varovalo obyvatelstvo. A tak děti — ty šťastnější — právě v té době trávily celé dny na horském vzduchu a sluníčku". (Z. Jiranová, novinářka)

— "Český ministr vnitra se cítí diskreditován. Prohlásil, že má informace o tom, že některé sdělovací prostředky a HZDS vedou organizovanou kampaň proti jeho osobě a vedení ministerstva. Některé informace a dezinformace pocházejí z lůna Mečiarovy strany" (J. Ruml)

— "Neuvěřitelné změny v Jihostroji Velešín. Na zasedání správní rady byl odvolán generální ředitel ing. V. Linhart. Zároveň byli znovu uvedeni do funkcí ředitelé závodů, které před časem odvolal. Proslýchá se, že místo samostatně hospodařících dílčích společností s ručením omezeným, budou vytvořeny závodové divize, což by pravděpodobně znamenalo konec veškerých reforem zahájených ing. Linhartem." (Jihočeské listy)

— "Ministerstvo zahraničí bývalých vlád fungovalo špatně. Za tři roky od revoluce nebyla ze strany Hradu jediná stížnost na toto ministerstvo, přestože já pozitivně vím, že fungovalo špatně." (J. Zieleniec)

— "Nezávislý kontrolní úřad zjistil, že na ministerstvu státní kontroly ČR neoprávněně čerpali přes milion korun z rozpočtové kapitoly a mimo jiné i to, že v rozporu s předpisy vyplatili odstupné jedné pracovníci ve výši 55 tis. korun. Nedostatky zatím nebyly odstraněny." (J. Chládková)

— "Poslanecká sněmovna ČR je jediným Parlamentem ČR, kde princip demokratických voleb není uplatněn v řídicích orgánech sněmovny. Vládu vytváří vládní koalice, ale zastupitelské orgány musí být sestaveny přesně podle výsledků voleb. Předseda a jeho místopředsedové se rekrutují pouze z příslušníků vládní koalice. Na interpelaci k odvolání ředitelů školských úřadů v Brně a Ostravě lze dokladovat, že ministr porušil školský zákon." (V. Grulich)

— "Reakce ministra J. Rumla jsou chaotické a nepřesvědčivé. Viditelně vnímá krok ředitele Inspekce jako útok na své přátele, než jako kritiku podřízených. Tvrzení, že jde o jakési spiknutí je způsob ze všech nejméně šťastný." (T. Sokol)

— "Železnici chybí ucelená koncepce. Ti nejschopnější odcházejí za lepšími výdělky. Stav v zabezpečování provozu bez ohrožení bezpečnosti vlastní i přepravované veřejnosti za stávajících podmínek je neudržitelný. Již několik let jsme nuceni experimentovat a zkoušet neověřené technologie, protože není dostatek času, lidí a prostředků" (J. Brunclík)

— "Soukromých lékařů přibývá, postrádají však pravidla hry. Mnohdy se řídíme směnicemi, jejichž znění si často hledáme v novinách. Ministerstvo obrany se dohaduje s ministerstvem vnitra, kdo bude platit prohlídky brančů a my je už půl roku provádíme. Pojišťovna mi dluží již 120 tisíc. Stejně tak referát sociálních OÚ nedokázal za půl roku stanovit taxu, když vypisují pro stařečky papíry pro domov důchodců. Dosud není jasné, kdo bude hradit vstupní a periodické prohlídky..." (Dr. J. Pomyje)

Měl jsem snahu uposlechnout dobré rady přítele, leč ta se zcela minula účinkem. Zaškrtané řádky jsem přepsal na papír a hromádku novin znechuceně odložil. Budu je používat k vycpávání promočených bot. Divíte se?

Bumerang tvořivé destrukce

Katuše Ubrínská

Zákony o bankrotech v postkomunistických zemích mají vyvolat proces, který nazval rakouský ekonom Joseph Schumpeter (modla monetaristů) "tvořivou destrukcí". Přeloženo do lidštiny to znamená, že pro mocnější státy se tu nabízí levný výprodej rodinných šperků, neku-li celé země.

A vzápětí poté, co Hans van den Brock, komisař ES pro vnější politické vztahy varoval ve Financial Times před tím, že Brusel zavádí opatření proti konkurenceschopným produktům z východní Evropy a napadá tamní vývozce z uplatňování dumpingu, máme tady i praktické dopady. Což se v takto rozehrané ekonomické válce dalo očekávat.

Po omezení vývozu oceli a průmyslových výrobků vyhlásilo ES také embargo na vývoz potravinových a surovinových produktů živočišného původu z východní Evropy. Není ani divu, když Rakušané a Němci, zvláště v pohraničí, jezdili pro své denní nákupy do vyžirané země s nákladáky a ušetřili přitom majland. Bylo však zajímavé sledovat s jakým blekotáním se k tomu vyjadřovali komentátoři české televize. A zatímco Maďarsko a Polsko vzápětí na to uzavřely své trhy před masivním dodáváním drahých zemědělských produktů s prošlými spotřebními lhůtami z ES, Česká republika jako obvykle váhala. Od "ekonomických géniů", kteří nám, zvoleni lidem, vládnou, slyšíme jenom samou chválu na to, jak jsme úspěšní. Vždyť jde převážně o experty prošlé komunistickými školami, a komunismus, jak známo, se nikdy žádné chyby nedopouštěl, jenom občas omylů, které řešil čistkami hlava nehlava.

Od nich se česká veřejnost ani nedozvěděla, že je Evropa — ostatně nejen ona — postižena hlubokou hospodářskou recesí. A pravdu o podvodu, zvaném kuponová privatizace, se také nedozví, nebo v naprosté zcestné podobě, která by měla vyvolat občanskou válku.

Zato bylo divákům v české televizi jako další úspěch servírováno, že jsme uzavřeli smlouvy s Ukrajinou. Ta, jako celé SNS, nám sice dluží úctyhodné částky, ale zato má rozsáhlé oblasti zasažené katastrofou z Černobylu, tak se zamořené produkty vyvezou do Čech a hamižné maminy a tatíci odběhnou z fiktivní práce, aby ve frontách ukořistili co největší množství levnějšího žvance, a za rohem to s přírázkou prodali. Máme prý rovněž uzavřeny výhodné smlouvy s bývalou Jugoslávií. To byla celá naše vítězná cesta do Evropy.

Až však nastane ona "tvořivá destrukce" a v Čechách se všechno zhroutí, včetně zemědělství, které s takovým úspěchem pohřbíval ministr Lux, nebudou z toho mít užitek ani překupníci doma, ani žádné bohaté sousední státy. Bud' se jim do zemí pohnou načerno pendleři z Východu (a budou dělat ještě za menší platy než dosud) nebo po dalším poklesu hodnoty pracovní síly v bývalém východním bloku tady za babku zavedou levnou a ekologicky závadnou výrobu. To pochopitelně vyvolá velký nárůst nezaměstnanosti v západní Evropě a masovou nenávist proti pólvi z Východu. Při tak velkém zchudnutí obyvatelstva se bude koupěschopnost dál povážlivě snižovat. Výrobci na to budou reagovat snížením výroby, sociální skupiny mezi sebou budou vyvolávat konflikty, případně bude vyvolána válka chudé Evropy proti bohaté — podobných variací násilného konfliktu jako bezpečnostního ventilu pro mocné je rozehráno a připraveno několik. A pak se buď sám o sobě položí kapitalismus jako další zprofanovaný systém, nebo se bude bránit. Tohoto oslabení vlivu bílé rasy využijí rasy ostatní — viz například stále rostoucí ambice Turecka, které se opět bude snažit vyvraždit Arménii.

Nakonec ani technokrat z Bruselu po tom, co rozpoutali, nebudou mít kam utéct. Zkrátka, všechno souvisí se vším, zvláště když je svět navzájem tak propojen jako v současnosti. Nás může utěšit, že tentokrát se svému osudu ani ti, kteří dosud beztrápně měli prsty ve všech světových pohromách v tomto nešťastném století. Snad by je zachránila leda doprava v raketách na nějakou jinou planetu, ale tak daleko se jimi řízená pavěda nedostala. Té se podařilo v tomto století jenom definitivně zničit přírodu a nakonec po vyhubení velké části lidstva bez jakékoliv lítosti pozůstalých sama beze stopy zanikne. Natupující civilizace ji nebude potřebovat, pro ní by to byla Pandořina skříňka.

Najde se v současné civilizaci konečně síla schopná vykázat nadnárodní finanční magnáty na smetiště dějin, kam tak rádi poslali ostatní? Tvůrcům uměle vyvolaného monetárního systému se podařilo znehodnotit skutečně úplně všechno. Zatím se všem těm demonstracím a nepokojům, které vyvolali na celém světě, jenom vysmívají. U nás se ale říká — kdo se směje naposledy, ten se směje nejlépe.

Sto dva let Hlasatele

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL
Cermak Road Realty
6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

BYT K PRONAJMUTÍ

Přibližně od 1. června. 3 místnosti, 1 ložnice, pokryto kobercem. Žádná domácí zvířátka. Pro starší ženu nebo starší manžele — nekuřáky. Vytápění, vodu a ostatní platí majitelka. Nájemníci musí být velmi poctiví a čistotní. Nájemní smlouva se zálohou v částce jednoho měsíčního nájemného. Velmi klidná a čistá budova v okolí 55. ulice a So. Kostner. Volejte Mrs. Josef Welner, tel. 1-312-735-1946.

APARTMENT FOR RENT

South Berwyn-across from Freedom Park, cozy, 2nd fl., small pet allowed, avail. June 1 \$400.00+security deposit 484-1481 or 749-7263

APARTMENTS FOR RENT

Studio and One Bedroom
Call Bob at:
708-656-5000

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minarik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

PŘEKLADY

IJK

Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

GOOD INCOME BERWYN

DELUXE BRICK 2-FLAT
N.E. corner 21st/Highland Mint conditlon. Each flat has 6 rooms, 3 BR, fireplace, hardwood floors, pantry, enclosed rear porch. Basement rec room w/full bath, 2 car brick garage. \$189,500. Shown by appt. BY OWNER. 749-1882. Respond In English, No Real Estate, please.

PŘIJME SE

PŘIJME SE:

Bohemian Garden Restaurant přijme servírku na plný úvazek (full time). Musí mluvit anglicky. Call 960-0780, ask for Jackie or Lida.

Přijmu mladší ženu (23-30r.) jako bartender — 40 hod. týdně \$260-\$300 plat, mluvit česky nebo polsky - tel. 1-312-777-2943 after 4 PM, 3147 No. Central Ave., Chgo, Ill. 60634.

Přijmu ženu na ošetřování starší ženy a na lehkou domácí práci. Telefon 485-0304.

HELP WANTED

Restaurant Lemont looking for kitchen help and waitress. Ask for Geri, 708-251-7570.

Pomoc do kuchyně. Plný úvazek neb poloviční. Volejte 485-5660 od 8.00 A.M. do 11.00 A.M. Corner Restaurant Brookfield.

HELP WANTED:

☆ **POSTAL JOBS** ☆
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 233-9079. 9am to 10pm 7 days.

SOZNÁMENIE

59 roč. vdova, hľadá k soznámeniu osamelého a inteligentného pána. Pište do redakce. Zn. "Jar-letto"

*Poslouchejte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM*

*každou
středu a pátek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jirák*

P.S. WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

By All Scores, Our Prison System Has Failed

At a recent gathering of prison officials, judges and policymakers from around the nation at Dana College in Nebraska, the discussion centered on these questions: Are we dealing with crime effectively? How can we do better?

Among those at the meeting were directors of state departments of corrections; several people who have spent time in prison; Professor Norval Morris of the University of Chicago — who is probably the nation's top expert in this field; Gov. Benjamin

Nelson of Nebraska; Tom Wicker of the *New York Times*, who has written extensively in this field, and others.

You would probably not find agreement among them on some things, but this came through clearly: We are failing in our attempts to reduce crime — and we are failing at a huge economic and social cost.

In 1970, the U.S. had 134 people in prison for each 100,000 population. Now we have 455 for each 100,000 — far more than any other nation that records such numbers. South Africa is second with 311 and Canada has 109.

On the theory it would reduce crime we started spending billions on building more prisons, and the violent crime rate has gone up. The evidence is strong that most of our prisons are schools of crime, rather than places to prepare people for life after prison.

It costs an average of \$14,000 to \$20,000 a year to take care of a prisoner, not counting the cost of prison construction.

There is no question that people who have been involved in crimes of violence, who represent a possible threat to society, should be locked up.

But in the federal system, for example, a majority of the prisoners have committed non-violent crimes like embezzlement,

forging checks or minor drug offenses.

They should be punished, but I tend to think they should serve a short time in prison, to understand what that's like, and then be forced to spend the rest of their time doing some type of community service: Helping in a mental hospital, planting trees in a national forest, or other

constructive work. They could be paid minimum wage, but most of what they earn should go to pay their room and board and in some

"We are failing in our attempts to reduce crime — and we are failing at a huge economic and social cost."

cases to compensate their victims. It would save the nation billions, and the evidence suggests that it would be more effective in reducing crime.

And our prisons do painfully little to prepare people for life on the outside, as former Chief Justice Warren Burger has pointed out again and again. The Dana College conference found judges, prosecutors and everyone in agreement that mandatory sentences in the law sound tough, but sometimes lead to great injustices. Judges should have guidelines, but if they want to sentence someone for more than the guideline or less than the guideline, they should be able to do that. But if they go outside of the guidelines, they have to explain in writing why they do it, and that sentence must then be reviewed by a higher court or a sentencing commission.

If the billions we have spent to build more prisons and house more people were partially spent on creating jobs, better schools and constructive opportunities for the poor — and most people in prison are poor — my instinct is that we would do much more to reduce crime than we now do.

Building more prisons has been an expensive and ineffective way to halt crime. It has been a flop.

Other countries have found better answers, and we can too.

■ **Německo**

Středem pozornosti německé veřejnosti je rozsudek spolkového ústavního soudu, který potvrdil rozhodnutí vlády, že příslušníci spolkové armády se mohou zúčastnit průzkumných letů letadel AWACS nad Bosnou-Hercegovinou. Podle názoru soudu, který se radil čtyři dny, a který vyslechl čtyři bonnské ministry, představitel opozice i generálního tajemníka Severoatlantického společenství Wornera, by neúčasti německých letců na akcích Spojených národů a NATO, ztratilo Německo na mezinárodní hodnověrnosti. Proto rozhodnutí vlády přijatého pouze hlasy ministrů za křesťanskou demokracii, se k soudu odvolali jak svobodní, tak sociální demokraté. Zatímco svobodným demokratům šlo o vyjasnění zda rozhodnutí neodporuje ústavě, byli sociální demokraté zásadně proti účasti německých letců v Bosně-Hercego-

vině. Mezitím vyzval předseda křesťansko-demokratické poslanecké frakce ve spolkovém sněmu Schauble sociální demokraty, aby zanechali odporu proti účasti německých letců v rámci akcí OSN a NATO. Zdá se, že Schaublova výzva alespoň částečně zapůsobila.

Na sjezdu strany tento měsíc budou Zelení volit o resoluci, že ženy by měly mít nejméně 50% vedoucích míst. Ale skandinávské ženy mají pochyby o své budoucnosti v Evropské obci (EC). Přehled názorů získaný hlasováním ukazuje, že ženy ve Finsku, Norsku a Švédsku mají větší starost než muži o nebezpečí nukleární síly a ekologických problémů.

Malá úvaha o nutnosti monarchie

Trojský kůň svobodných stavitelů babylónské věže (dokončení z minulého čísla)

Rokem 1989 byla zrušena umělá bariéra mezi východem a západem a komunistické režimy dobrovolně, bez odporu předaly moc do rukou svých údajných odpůrců. V současnosti probíhá sjednocování Evropy, které je dalším nezbytným krokem k nastolení jednotné světové vlády. Nyní jsme svědkem toho, jaké plody tato politika přináší. Rasové nepokoje v Německu jsou první předzvěstí a naprosto přirozenou reakcí na cizí živel a zavádění cizích pořádků na území, které ten či onen národ považuje za svoji vlast. Vidíme jak se v ohrožení svébytnosti národy probouzejí a jak vzrůstá aktivita a podpora národně orientovaných stran, zejména ve Francii a Německu, což jsou státy, které nejvíce trpí přistěhovalectvím. V našem malém státě si málokdo uvědomuje, že právě přistěhovalectví bude základním doprovodným jevem sjednocené Evropy. Promísení národností, etnických skupin a ras je bezpodmínečnou nutností pro zavedení celosvětové vlády. Proto každý, kdo proti těmto krokům zaujme radikální nesouhlasný postoj je okamžitě zdiskreditován, nejčastěji označením fašista a rasista, nebo prohlášen za duševně chorého. Protože pokojnou cestou zřejmě uvedený plán přece jen nepůjde prosadit, neboť odpor národů je i přes všechny perzekuce značný, stane se třetí světová válka nevyhnutelnou. Poslouží k definitivnímu zlomení jakéhokoliv odporu proti sjednocovací politice. Nastoupí předpovězená vláda antikrista, celosvětového panovníka, jehož vláda se ale ani v nejmenším nebude podobat vládě středověkých králů, protože nebude mít Boží posvěcení. Naopak tato moc bude protibozská vláda teroru a nemravnosti.

Nepochybuji, že je možné a dokonce pravděpodobné, že zednáři nižších stupňů nemají ani zdání, komu a čemu vlastně ve skutečnosti slouží.

Zřejmě věří v jakýsi ušlechtilý cíl zednářství, kterým má být humanita a dobro lidstva. Ti, kteří možná něco tuší, případně znají část podstaty, se nechají snadno zlákat vidinou kontaktů a vlivnými lidmi a následným přístupem k bohatství a moci.

V březnu 1989 se v Československu objevila videokazeta s Havlovou hrou

'Asanace', která byla natočena v Německu. Na konci kazety byl připojen asi osmiminutový fotografický přehled autorova života. Na jednom snímku je Václav Havel se všemi rituálními symboly svobodných zednářů korunován králem. Ostatně, jak již v těchto případech bývá zvykem, jablko nepadlo daleko od stromu. Otec a strýc Václava Havla byli členy zednářské lóže 'Bohémia', financovali zednářské lóže, PEN-klub, oba byli členy Rotary klubu a podporovali různé sionistické organizace.

Otec Václava Havla stavěl své objekty výhradně pro židovské investory - např. obchodní dům Brouk a Babka (dnešní Moravanka v Brně), obchodní dům ASO (nyní Perla), Barrandovské terasy, palác Lucerna atd. - a výhradně pro židovské majitele.

Jak jsme již uvedli v předchozím čísle Dnešku, Václav Havel byl zasvěcen do zednářské lóže v roce 1968 při svém pobytu v USA. Dle starého zednářského rituálu musí mít každý nováček svého 'ručitele' V případě Václava Havla jím byl Arthur Miller, jinak prezident světového PEN klubu, spisovatel a dramatik, ale též bývalý obdivovatel komunistických ideí. Havlovi se dostalo onoho 30. stupně svícení, které ho predestinovalo pro výkonnou politickou roli. V této souvislosti bychom se ještě jednou vrátili k prvnímu inauguračnímu obřadu, kdy jak známo V. Havel napochodoval v krátkých nohavčích, aby tak veřejně demonstroval, že je 'králem bosáků - služebníkem židů'. Symbol krátkých nohavčích se zřejmě odvozuje ze starých židovských pravidel, kdy otroci chodili bosí, zatímco odznakem svobodného člověka byla obuv. Svůj vztah k židovství a sionismu dal Václav Havel dostatečně najevo při své návštěvě Izraele. Nechal se vyfotografovat u Zdi nářků s modlitebními řemínky na hlavě, a poté se poklonil u hrobu Theodora Herzla, zakladatele sionismu. (Už vidím jak se oficiální představitel Izraele při návštěvě Československa zúčastňuje mše svatá a nechává se fotografovat s křesťanským křížem na krku).

Na rozdíl od zednářů nižších stupňů u Václava Havla nelze hovořit o tom, že by nevěděl komu slouží a jaký cíl je zednářstvím sledován, protože stupeň jeho zasvěcení je jedním z nejvyšších. Jedná

tedy naprosto programově a lstivě. Přesvědčivě hraje roli nesmělého houmy a neškodného dobráka, čímž veřejnost uspává v její nevědomosti. Jeho srovnávání s českými králi je holým výsměchem Božímu řádu a urážkou těchto našich velkých panovníků.

V dílku 'Letní přemítání' přemítá Václav Havel nad programem 'budování duchovního státu'. Jaké mají být jeho základy? Václav Havel píše: „Naše politika musí vyrůstat především z ideí lidských práv, jak se k nim moderní lidstvo dopracovalo. Svoboda jednotlivce, rovnost a universalita lidských práv - to všechno vlastně z této ideje vyrůstá.“

A jak se podle V. Havla buduje duchovní stát? „Žádný jednoduchý návod neexistuje,“ píše v Letním přemítání a pokračuje: „Je to věc náročná dlouhodobá a nikdy nekončící práce výchovné a sebevýchovné. Školy musí v mladých lidech pěstovat svobodomyšlného ducha a samostatné myšlení. Školství je třeba humanizovat. Škola musí vést mladé lidi také k sebevědomému občanství...“ Ani nepatrnou zmínkou nepamatuje Havel na úkol náboženství a Církve. Naopak, s těmi programově nepočítá. Zde je důkaz (opět z již citovaného dílku): „Budovat duchovní stát znamená rehabilitovat lidskou bytost jakožto svépřávný subjekt individuálního svědomí, individuální odpovědnosti a i zcela neabstraktní lásky k bližnímu.“

Bystrý čtenář z těchto krátkých úryvků pozná typický Havlův styl: prázdná slova a bohapustná nerealizovatelná utopie, humanistické náboženství bez Boha, které místo ušlechtilých, citlivých a spravedlivých lidí vyceluje sebevědomé domýšlivé intelektuály a arogantní mamonáře.

Ovšem největší tragédie naší současnosti nespočívá v tom, že tento člověk sedí na Hradě, ale v tom, že drtivě většina katolíků mu důvěruje a pokládá ho za výkvet etnosti. Ale již podle výroků pana Havla by mělo být každému věřícímu jasné, že je to člověk bez vztahu k Bohu a bez vztahu k vlastním národům. Neboť: každý, kdo se spojí se zednářskou lóží, musí být nutně nepřítel Krista i všech tradičních hodnot Božího řádu, jako je vlast, národ, rodina, protože cíle zednářů směřují k jejich rozbití a zničení.

Konečná otázka našeho tématu zní: Je možno znovu nastolit křesťanskou monarchii a s ní i vládu pomazaného krále, vládu spravedlnosti, pořádku a Božího řádu? Lze se na okraji propasti zastavit a otočit zpět? Odpověď zní NE. Svět upadl do maniakálního třasu, zmitá se v horečném neklidném spánku. Moc Církve byla zlomena a rozdrobena pronikáním zednářských infiltrantů do jejího organismu, a dnes již není síla, která by ten horečnatý třes dokázala ovládnout. Světová společnost míru, štěstí a světa, o jejímž samovolném příchodu bájí právě tak 'Humináti', jako hlasatelé 'New Age', je utopie. K takové společnosti nelze dojít samovolně, protože lidstvo je zatíženo

PŘEDPOKLADY POLITICKÉHO VÝVOJE

Geopolitická situace obecně

Prvořadým aspektem vývoje světové politiky je Střední Východ. Izrael byl nucen přistoupit na ústupky vůči Arabům, které jsou ovšem nepochybně pouze taktického charakteru a navíc převážně verbální povahy. Nicméně tato skutečnost ovlivnila, jako ostatně vždy, výsledek prezidentských voleb v USA.

Další důležitou okolností, která ovlivní politické dění ve světě, bude vývoj uvnitř organizace OSN a v ostatních evropských integračních organizacích, jako je např. Rada Evropy, KBES a podobně. Zdá se pravděpodobné, že Japonsko a Německo budou těžit z této ústupové fáze seskupení USA - Izrael, a budou se pokoušet o přístup do Rady bezpečnosti. Německo nedávno vyjádřením svého ministra zahraničí už tuto otázku nadhodilo, a je nepochybně jenom otázkou času, kdy tentýž požadavek vznesou také Japonsko. Není vyloučeno, že Japonsko vázalo své podzimní jednání s Ruskem o Kurilách právě na ruskou podporu svého požadavku stálého členství v Radě bezpečnosti, a že někde tady

jsou příčiny překvapivého odřeknutí schůzky ze strany B. Jelcina. Jistě tím pravým důvodem při tom nebyl domácí odpor proti zpochybování ruského nároku na Kurily, protože Jelcin a jeho spolek v Rusku rozprodal, co se dalo.

V OSN se projevuje silící rozpor mezi sekretariátem a Radou bezpečnosti, protože vznesení oficiálního požadavku Japonska a Německa na stálé členství v Radě by znamenalo automaticky nutnost revize Charty OSN. Statut Charty totiž nepřipouští více než pět stálých členů Rady bezpečnosti. (Skutečný rozhodovací význam nestálých členů Rady je nepatrný). Jestliže by se ukázala schopnost Japonska a Německa obstruovat světovou politiku USA kvůli jejich nepřijetí za stálé členy Rady, znamenalo by to pro USA nutnost změnit statut OSN, což se prakticky rovná její totální reorganizaci.

Je těžké přesněji určit, do jaké míry bude mít 'ústupová' politika Izraele na Středním Východě vliv na přeorientování tlaku islámu směrem do Evropy, což je zřejmě hlavním cílem této taktiky. Pravděpodobně tady byl hlavní

důvod rozbití Jugoslávie a jejího uvržení do války. Není vyloučeno, že tyto boje na sebe budou čím dál více brát vyhraněnou podobu střetu islámu s křesťanstvím, který by podstatně změnil dnešní polaritu Izrael - Arabové, na polaritu islám - křesťanství v Evropě, především v Jugoslávii, kde jsou boje udržované a živěné všemi zainteresovanými partnery světové politiky. K Jugoslávii se ještě vrátíme v pasáži o evropské politice.

Evropa

Od těchto několika základních aspektů světové politiky se bude také odvíjet celý budoucí vývoj Evropy. Domnívám se, že několika hlavními konfliktními oblastmi v Evropě jsou Jugoslávie, Střední a Východní Evropa.

O příčinách bojů v Jugoslávii jsme si již krátce řekli. Nelze vyloučit, že je plánováno zatažení Turecka do tohoto konfliktu, které je sice muslimskou zemí, ale současně také zemí NATO. Jakákoli vojenská intervence Turecka v jugoslávském konfliktu by musela mít za následek vyjádření postoje celého NATO. V takovém případě bude z vývoje opět

mnoha hříchy a celé životní prostředí planety je postiženo důsledky lidského porušování přirozeného řádu. Únik do evolucionistických nesmyslů o samovolném příchodu lepší 'nové doby' se zakládá na lidské neochotě pokorně přijmout vlastní kříž a uznat, že bez utrpení se lidský rod nedostane ani o krok blíže k dokonalosti. Základním předpokladem k novonastolení Božího řádu na Zemi je ochota přiznat si vlastní nedosta- tečnost a dokázat se sklonit před Bohem a králem. Obávám se, že toho už moderní člověk v drtivé většině není schopen a proto neexistuje přirozená síla, která by dokázala lidstvo v hodině dvanacté strhnout zpět. Zvrat je možný pouze Božím zásahem a jeho příchod již byl oznámen.

Radek Pokora •

těžit Německo, jemuž ústava zakazuje použití vlastních ozbrojených sil mimo své území i v rámci NATO, a proto by oponovalo záměru angažování NATO v jugoslávské válce, a snažilo by se vrhnout do ní USA. Do jugoslávského konfliktu by naopak byla postupně zatažena Albánie a později možná i Bulharsko. V této souvislosti vyvstává otázka, do jaké míry je ještě vůbec aktuální pro nejbližších několik let vytváření zamýšlené Podunajské federace. Odtud lze také odvodit váhání Slovenska v posledních měsících před protiústavním rozpadem ČSFR, a tehdejší Mečiarovy snahy o návrat k určité formě unie s českými zeměmi.

To vše ovšem neznamená, že by hlavní z partnerů v Evropě, Německo a Rusko, přesněji řečeno jejich zednářské vlády, přestaly mít zájem na vyvolání nepokojů přímo ve střední Evropě. V této oblasti totiž došlo ke změně v technice politiky a není vyloučeno, že se o střed Evropy odehraje válka mezi zločineckými organizacemi. Tato změna techniky v globálním měřítku se bude projevovat postupně týkat všech zemí s výjimkou několika asijských, především Číny, kde všechny režimy byly a budou autoritativní bez ohledu na ideologický náter. Na rozdíl od doby před rokem 1985 (než došlo k dohodám o 'ponoření' se bolševismu), představují všechny tajné služby mezi sebe a veřejnou politiku zločinecké mafie, které velmi pravděpodobně prohrály v konfrontaci s bankovním kapitálem. Tato nová technika je z několika hledisek 'výhodná', protože taková forma činnosti nekompromituje vlády, jimž jsou tajné služby odpovědné.

Vlády se tváří humanisticky a demokracicky, preferují prázdná hesla a libivé fráze, a současně ovšem zákonem destruuji policii a soudy a činí je prakticky bezmocnými. Nastoluje se systematicky neústavní a protizákonný stav ve všech tzv. postkomunistických zemích, vyvolaný nepotrestáním komunismu a jeho tvůrců a představitelů, čímž je prakticky vytvořena podpora a rehabilitace zločinu - to všechno ze strany vlád, které se kryjí zmíněnými hesly o humanitě a demokracii a tím přímo nahrávají kriminálnímu podsvětí, řízenému informačně i jinak nepřímo tajnými službami.

Útisk obyvatelstva, který jinak musí vykonávat viditelná vláda prostřednictvím výkonné moci a represivních orgánů, dnes tedy vykonávají (v celosvětovém rozměru) zločinecké organizace. Dnešní politika je zcela jiná než dříve: není už záležitostí střetů viditelných a definovatelných konfigurací, například politických stran nebo celých států. Dnes jde spíše o věc konspirativní, kterou zřetelně vidíme na neurčitosti stran, jejich programů a představitelů, což všechno nasvědčuje tomu, že jde o nepřímé řízení odjinud. Postoj veřejnosti k těmto zřejmým faktům je charakterizován značnou paralyzovaností a destrukcí schopnosti vlastního názoru a úsudku. Padesát let totality není v tomto případě akceptovatelným vysvětlením, i když se veřejnosti s oblibou jako vysvětlení předkládá. Nacházíme se už velice pravděpodobně ve fázi používání psychomanipulačních zbraní, a jejich

nasazování bude mít velmi pravděpodobně stoupající trend. Důsledkem a výsledkem působení těchto technik je např. i tak nepřehlédnutelný fakt, jakým jsou davy lidí, schopných na náměstích demonstrovat za společný stát, aby pak stejně 'spontánně' požadovali jeho rozbití. K tomu se ještě dostaneme v části, věnované vnitropolitické situaci.

Nacházíme se pravděpodobně také ve fázi pokusu o nastolení světovlády. Je to zřejmé už z odstranění původního 'antagonismu' komunismus - kapitalismus. Všechny zmatky současné Evropy (i mimo ni), všechny etnické, náboženské a jiné boje a války, které jsou inscenovány v Jugoslávii, v Rusku i jinde a které budou pravděpodobně rozšiřovány i jinde, mají jediný hlavní cíl: rozdrobit současné státy a tím je zbavit prostředků k obraně své suverenity. Jinou, řekněme mírovou metodou, vedoucí ke stejnému cíli, je například nechvalně známá koncepce tzv. regionů (euroregionů), kdy mají být z Evropy vytvořeny jakési samosprávné celky, které se mnohdy ani nebudou krýt územně s hranicemi původních států (např. proponovaný česko - saský region a pod.).

Paralelně s tím postupuje (i když s nečekanými obtížemi) viditelný proces integrace, kdy se přistupuje k různým asociacím dohodám, které ovšem v každém případě představují pro účastnický stát vzdání se určité části vlastní suverenity, kterou postupuje nějakým nadnárodním orgánům. Protokoly sion-ských mudrců zcela jasně říkají, že nezbytným požadavkem instalace světovlády je rozbití stávajících křesťanských států v Evropě. Je už jen důsledkem naprostého zmanipulování stamilionů Evropanů a jejich rezignace na vlastní úsudek, když se v intencích Protokolů tento vražený proces děje před jejich zraky, a oni přesto akceptují demagogická tvrzení masových médií a podvrženém původu tohoto politického dokumentu!

Jestliže národní státy v Evropě některému z těchto nadnárodních, v podstatě anonymních orgánů postoupí dostatečnou míru svých výkonných a zákonodárných mocí, bude v tom okamžiku prakticky instalována evropská vláda, vůči níž budou vlády regionů nebo jiných správních celků bezmocné, protože svoje pravomoci slepě a dobrovolně vydaly! OSN se prostřednictvím nadnárodních orgánů pokouší v podstatě získat kontrolu nad Východní Evropou, protože přeci jen jsou v Západní Evropě stále ještě etablované velké národní státy, které přijdou na řadu později. Právě ve Východní Evropě se má odehrát ono typicky evropské sjednocení prostřednictvím občanských, národních a náboženských válek a konfliktů, a takto rozbitá a promísaná Východní Evropa má být 'sjednocena' a stát se později jakýmsi 'beranem' proti Evropě západní, která bude v příhodný čas podrobena témuž osudu. Účinný politický odpor těmto plánům klade asi jako jediný v Evropě J. M. Le Pen a jeho Front National, v ostatních zemích Západní Evropy je odpor zatím spíše ještě nepolitický, neorganizovaný, instinktivní, jak vidíme dnes především v Německu.

Zamýšleným vedlejším dopadem těchto všech současných i budoucích zmatků, nepřehledností a neurčitostí je, že se v nich všechny identifikovatelné zájmy nadnárodních establishmentů ztratí, zneviditelní. Lidé nepostaví-li se na odpor, naprosto ztratí orientaci v tom, co se děje a oč vůbec jde!

To co se dnes odehrává ve Východní Evropě, je tedy předehrou k budoucímu dění v Evropě západní, protože etablované národní státy (Německo, Francie, Itálie, Španělsko) budou v určité fázi tvůrcům těchto plánů překážet, a Západní Evropa bude rovněž rozbita, i když v této oblasti potřebuje nadnárodní moc ještě nějakou dobu jistou stabilitu, protože pro její plány musí někdo organizovat a vyrábět zbraně a potraviny. Proto jsou do Západní Evropy systematicky instalovány obrovské počty mimo-evropské populace. Tím se po desetiletí vytváří v klasických evropských zemích výrazné národnostní menšiny, které

v příhodný čas vezme pod svou 'ochranu' nějaký nadnárodní orgán a zasáhne.

Kontinentální integrace Evropy ji jako celek postaví do subpozice vůči OSN, která je světovým byrokratickým aparátem. Proto se tak vehementně diskutuje o zřízení pravidelné vlastní armády OSN, která má vzniknout tím způsobem, že členské státy OSN postoupí své vojenské síly jednotnému velení OSN, které je bude nasazovat, aniž by o tom musela případ od případu jednat Rada bezpečnosti. Jinými slovy vznikne tedy světová armáda, která by měla 'právo' zasahovat kdykoli a kdekoli. Vyvolané zmatky v Jugoslávii, Rusku, a konečně i u nás rozbitím státu, směřují v podstatě k posílení kontinentálních, nadnárodních orgánů. Smyslem je dosažení takového stavu, v němž by o vnitřních poměrech kteréhokoli evropského státu rozhodovala nějaká nadnárodní organizace, která by v rámci svého samozvaného pověření k sjednocení Evropy měla možnost zlomit odpor států a národů proti tomuto nepřírozenému sjednocení.

Československý vývoj

Tyto vnější události mají rozhodující vliv na dění v Česko - Slovensku. Vnitropoliticky směřuje vývoj jednoznačně k posílení levice. Souvisí to s koncepcí předurčení Evropy k modifikovanému bolševismu. Je naprosto ilusorní se domnívat, že formálně bývalý Sovětský svaz ztratil v Evropě vliv: ten se jenom konspiroval, ponořil, a bylo k tomu použito těchto technik jako na Západě.

Postkomunistické vlády Východní Evropy prostě před sebe představily zločinecké mafie, jak už byla zmínka na začátku v části, věnované situaci v Evropě. Nezapomínejme, že v Evropě nadále existuje sovětská armáda o síle 350 - 400 tisíc mužů, která právně vlastně nikomu nepodléhá.

Ne nadarmo je to právě bývalý federální předseda vlády Marián Čalfa, který je pověřen řízením transportu sovětských vojsk přes naše území, a také proto byla svého času spuštěna propagandistická kampaň o mimořádné finanční výhodnosti takového transportu.

Na našem území bude pravděpodobně rozptýleno 20 - 30 tisíc sovětských vojáků s dostatečným množstvím zbraní, především chemických, bakteriologických, psychických a podobně.

Sociální tlak vlády zbavuje naprostou většinu lidí možnosti politického vystoupení, a úmyslně vyvolávaný informační chaos je zbavuje možnosti zaujímat vlastní politické postoje. Nelze vyložit, že establishment využije nadcházejících výbuchů sociálního napětí jako rezervy pro případ, že by se u nás ustavila nějaká strana nebo sdružení, které by jasně prohlásilo trestnost zločinů současné garnitury proti státu a národu, a nezbytnost jejich potrestání podle zákona. Je nezbytné vědět, že pokud by se něco takového u nás podařilo zorganizovat, použije establishment doslova všech prostředků na jeho paralyzování a rozbití. Právě k tomu účelu má k dispozici zločinecké mafie.

Budeme mít dostatek možností. Zločinecké mafie jsou doslova všude: ve zdravotnictví, v bytových podnicích, v armádě, policii, v každém oboru činnosti - především ovšem ve finančnictví. Klausova finanční politika jasně preferuje tzv. obchodníky, tedy přesněji řečeno neproduktivní parazity, a preferuje stažení peněz do bank, tedy vytvoření monopolní finanční oligarchie. Je to logické, protože na tom závisí vznik burzy, která poslouží ke konečnému průniku nadnárodního kapitálu a tím i k definitivnímu ovládnutí našeho hospodářství a celého života. Souvisí to se ztrátou národní suverenity, která je bez vlastní hospodářské základny iluzorní. Všechno je umožněno cíleně vyvolanou neexistencí jurisdikce, tudíž proces probíhá naprosto nezákonně a velezrádně. Odehrává se to před zraky naprosto paralyzované a zmanipulované veřejnosti, a dokonce mnohdy za jejího souhlasu, jak svědčí například existence osmi milionů

'diků!' Odpovídá to, bohužel, přesně morálnímu stavu většiny národa a jeho judaizovaného etalonu životních hodnot. Čest svědomí, příslušnost k národu, víra, se stávají doslova prázdny pojmy a po nepřilíh dlouhé době budou už nesrozumitelné - pokud se tento vývoj nezastaví.

Je jasné, že Čechev a Slováci měli a mají jedinou vlast - Československo. Ústava nedala komukoli jediným slovem nebo ustanovením právo, národy jejich vlasti zbavovat!

Jakákoli snaha nebo činnost, která vedla ke změně tohoto stavu, je jasně protiústavní a vlastizrádná. Těto zodpovědnosti nemůže být zbaven nikdo

z těch, kdo se vlastizrady přímo dopustily, stejně jako jí nemůže být zbaven národ, který tento strašný čin připustil. Trestu se nevyhne nikdo.

Jaroslav Voříšek ●

Jaroslav Voříšek (1944). Spolu-zakladatel nyní zakázaného Týdeníku Politika. V současné době spolupracuje s Dneškem. V minulosti literárně činný jako povídkář, esejista a autor 'ideologicky závadných prací'. V roce 1986 emigroval do Německa a po návratu do vlasti v roce 1990 pracuje jako novinář.

● ● ●

PŠTROSÍ PSYCHÓZA

Určité části veřejnosti je znám pojem 'vazební psychóza'. O co jde? V podstatě je to podvědomá účelová obranná reakce jedince, která ho má ochránit před následky určitých drsných realit. Jejich plné uvědomění by mohlo svým šokovým obsahem vážně narušit integritu osobnosti. Tak např. člověk, jenž zabil svou matku, nezávisle na jeho vůli chrání jeho podvědomí před následky plného uvědomění si takového hrozného činu. Dotyčný vrah ve vazbě nejednou svou matku vidí, rozmlouvá s ní a tudíž je přesvědčen že žije a snaží se o tom také přesvědčit své okolí. Jinými slovy, vidí něco, co ve skutečnosti neexistuje, aby tak unikl neúprosnému tvrdému faktu.

Něčím obdobným se mi jeví být postižena značná část naší populace v jejím vztahu k současné politicko-ekonomické situaci. (Nutno dodat, že bratři Slováci mají k této hysterické poruše větší imunitu). Plně uvědomění si drsné, nekompromisní skutečnosti, do níž nás současní vládnoucí pohůnci nadnárodní síly ženou bičem, by mnohými otřásl do té míry, že jejich podvědomí jim intuitivně prikazuje nic nevidět, nic neslyšet. Nechtějí nic vědět o drsné skutečné pravdě a raději se utíkají do světa iluzí, v němž se jejich osobní integrita cítí jakž takž bezpečná: do neskutečného, umělého a skrz nasrzk falešného světa, vytvářeného pro ně speciálně oněmi pohůnci. A ti jsou v tomto řemesle opravdu školenými a rodilými mistry. Prostě to mají v krvi.

Připustěním si takové syrové skutečnosti, by se totiž celý jejich svět jistot, jenž je domek oporou a základem, zhroutil jak domeček z karet a jejich nejzákladnější motivace - vůle k žití - by byla ohrožena.

A tu právě zasahuje podvědomí se svou bohatou fantazií. Práci má značně ulehčenou, neboť prostor pro jeho fantazijní činnost je již předem vytvářen a naznačen tiskem, rozhlasem a nepostradatelnou televizí. Zpracovaný člověk pak začne cosi blekotat o dočasném utahování opasků (který si ovšem co nevidět začne zase povolovat zásluhou nebyvalé konzumace zahraničních jogurtů, takže se později výrazně podobá varovným ilustracím z knihy Rajka Dolečka) a křechovitě se drží krátkých nohavic Největšího z Největších, jehož tištěné duchovní výplody si bere do postele na dobrou noc. Fascinován a pln nadějí pak hledí na západ za třpícím lesknoucím se DM a nabádá ke klidu při výstavbě rozvinuté křehké demokracie ...

Je toho však daleko více, čeho je takto postižený jedinec schopen. Zajištění své finanční jistoty řeší zakoupením jakéhosi notýsku v ceně 1000 Kčs infl. a pak už jen čeká jako ten Ladislav Pešek v pohádce, až se prostě ubrousek, který mu mezitím v hospodě vyměnili. Ti nahoře se pak mohou umlátit smíchy. Proto se nedivme zvýšené konzumaci lihových nápojů na nejvyšších místech!

Ovšem veselé je to jenom pro ně a pro jejich sprežence. Lidem, kteří nevědomky utíkají do svého snadného a neskutečného světa, kde prý láska a dobro vítězí nad lží a nenávistí, do smíchu určitě nebude. Vždyť za vše musí platit. I za pohodlnost, neschopnost a nechtění. Neboť člověk je na světě též proto, aby se naučil pohodlně nižší pochody přemáhat svou vlastní vědomou činností.

Když jsem kdysi jednomu svému známému zapůjčil jistou politickou analýzu, vrátil mi ji se slovy odmítnutí a s úsměvem na tváři, kroutil hlavou, že je to moc bezúčelné a smutné. Naprosto postrádám v tomto způsobu reakce stopu logiky. Dle tohoto člověka by bylo důvěryhodné a pravdivé nejspíše to, že u Kuby Dařbujána v Rukapání rostou na stromě jelita a jitřnice, neboť je to veselá a optimistické.

Do kategorie stejně 'logických' protiargumentů patří věta: „Já mám děti.“ Podle mého mínění by právě tento fakt měl dotyčného vést ve zvýšené míře k zamýšlení. On si však raději láme nehty při nesmyslném seškrabávání stírácích losů, do pozdních nočních hodin hltá v televizi komediální polemiky vládních pohůnků, rozumuje se svými blízkými o smysluplných výrociích, aby si nakonec i ty poslední zbytky rozumu zapatlal četbou Lidových novin nebo Telegrafu. Nedivme se proto, když začne na povel nepřítelně vykřikovat „Ať žije Havel“ a v domácnosti o přetok rozžihá všechna světla a spotřebiče včetně mixéru.

Nicméně každý je strůjcem svého osudu. Myslel si, že když se nechám unášet proudem, do něčeho se nebudu míchat a budu věřit panu prezidentovi, že to nějak dopadne, je omyl. Tedy ono to skutečně nějak dopadne, ale rozhodně ne tak, jak bych si chtěl namluvit. Pštrosí politika nevede nikdy nikam. V přírodě takové zákony neexistují. Drsná realita skončí vždy drsně, neučiní-li se protiopatření. Nic nepomůže strčím-li hlavu do písku, ale právě naopak. Hlava s otevřenými očima na neohnutém trupu mi umožní alespoň včas uskočit, případně jinak se ochránit. Chceme přece přežít. Nebo už i to je nám lhostejné? Přemýšlejme o tom, času už mnoho nemáme.

Uvádí se, že stav vazebné psychózy pomine až po vnesení rozsudku. V tom případě, buď nám Bůh milostiv!

Dr. Vít Dokládál ●